

له کوی هاتیت بوچی هاتیت بو کوی ده چیت

منشأ اقرأ الثقافة

www.iqra.ahlamontada.com

محمد صالح پیندرؤیسی
(جگہ رسۆز)

۲۰۱۸

تۆلە كۆي ھاتىت؟

بۆچى ھاتىت؟

بۆ كۆي دەچىت؟

نووسىنى

مەھمەد سالىھ پىندىرۋىيى (جگەرسۆز)

۲۰۱۸

ناسنامەى كتيب

ناوى كتيب: له كوى هايت؟ بۇچى هايت؟ بۇ كوى دەچيت؟

نووسينى: محەمەد سالىح پىندروڧى (جگەرسۆز)

هەلەگرى و پىنداچوونەو: نووسەر

دەرھىنانى ھونەرى: يعقوب قادر پىرۆت

بەرگ: پشتيوان عەبدولرەحمان

نۆرى چاپ: يەكەم

تيراژ: (۱۰۰۰) دانە

سالى چاپ: ۲۰۱۸

له بەرپۆمەرايەتى گشتى كتيخانە گشتيەكان/ ھەرئى كوردستان

ژمارى سپاردن (۷۰۱) ى سالى (۲۰۱۸) ى پىندراو

نەم كتيبە لەسەر نەركى خێرخوازيك چاپكراو و بۇ فروشتەنەو نيبە.

ناوېږک

۵	دهستېنک
۷	پله و پايمى مروث لای خودا
۵۲	له کوی هاتیت؟
۵۸	بوچی هاتیت؟
۷۴	بو کوی دهچیت؟
۹۲	ثایا عدقل پشستگیری پژوی ههستانه وه دهکات؟
۱۲۲	دهرمنجاصه کان
۱۲۴	سه رچاوه کان
۱۲۵	نوو سه ر له چهند دیږنکدا
۱۲۷	سوپاس و پترانین

دەستىنك

بە ناۋى خۇداى مەزن و دىۋقان

بە درىژايى مېژۋى مۇقايەتى، تاكو ئىستا، ھەمىشە ئەم سى پىرسىارە
گرىنگ و ھەستىارەلە گونى مۇقدا زىنگاۋەتەۋە: تۆ لە كوى ھاتىت؟
بۇچى ھاتىت؟ بۇ كوى دەچىت؟ واتە: مۇق لە خۇى پىرسىۋە: لە كوى
ھاتوۋمەتە ئەم دىنايە؟ بۇچى ھاتوۋمەتە ئەم دىنايە؟ چارەنوسىشمە
دواى مردن، چىلىدېت و چى بەسەردېت؟!

ھەلبەت، ھەمىشە فەيلەسوفان و بىرمەندان و زانايان بە دواى ۋەلامى
ئەو سى پىرسىارەدا گەراون، بۇيە زۇرىك لەو زانا و فەيلەسوف و
بىرمەندانە لە رېنگى پەرتوۋكە ئاسمانىيەكانەۋە، واتە، ۋەحى ئاسمانىيەۋە،
ۋەلامى ئەو سى پىرسىارەيان دەستكەۋتوۋە، بەلام ئەو كەسانەى كە لە
دەرۋەدى ئەو بازىنەين، واتە، لە دەرۋەدى بازىنەى ئايىنە ئاسمانىيەكان بىريان
كردۋەتەۋە باۋەريان بە ھىچ ئايىنىكى ئاسمانى نىيە و نەبوۋە، ھىچ
ۋەلامىكى يەكلاكرەۋە و قانەكرەيان دەستكەۋتوۋ، بۇيە بەشېكىيان بە
سەرگەردانى و سەرلىشۋاۋى سەريان ناۋەتەۋە، بەشېكىشىيان ھىشتا بەدواى
ۋەلامەكەيدا ۋىل و سەرگەردانن!

بەندە، لەم پەرتوۋكەدا، بە پشت بەستىن بە ئايەتە پىرۋزەكانى قورئان،
ھەرۋەھالە رېنگى بەلگە غەقلىيەكانەۋە، ھەۋلەداۋەبە تىر و تەسەلى
ۋەلامى ئەو سى پىرسىارە بەدەمەۋە.

من دلیام تا مروّف نه توانی خوی بناسیت، ناتوانی به ته وای خودای
 خویشی بناسیت، بویه سهره تا دهیت له خویوه دهستیپکات و بیر له
 دروستبوونی خوی و بوونه وهره کانی دیکه بکاتهوه و له م گهردوون و
 بوونه وهره فره رهنگ و جوراوجوره پامینیت، نینجا ده توانی پهی به
 پهروهردگاری خوی ببات و به چاکی بیناسیت و کرنۆشی بۆ ببات و
 بیپهرستیت.

له کۆتاییدا هیوادرم شیام خال له سهر پیته کان دابنیم و نامانجه کم
 پیکایت، که بریتیه له هاندانی مروّف به رهوخۆناسین و خوداناسین لئاکو
 له شیرک و نیلحاد و بی باوهری دووربکه ویتتهوه، له کهسیکی بیباوهرهوه،
 بیته کهسیکی باوهردارو، له کهسیکی به دگومانهوه بیته کهسیکی
 یه قیندار، له کهسیکی خۆپهرستهوه، بیته کهسیکی خوداپهرست.
 ومن الله التوفیق.

محهمه صالح پیندرۆیی (جگهرسۆز)

سالی ۲۰۱۸

تله فۆن/ ۰۷۵۰۴۴۸۵۸۹۱

نیمیل (Muhammad.s.pendroi@gmail.com)

پلهو پایه‌ی مروّف لای خودا

خودای مه‌زن و دلّوفان، ریتزینکی زووری له مروّف ناوهو زوړپله‌یبه‌رزى پنبه‌خشیوه، که به هیچ بوونه‌وهرنکی دیکه‌ی نه‌به‌خشیوه، که له‌م چند خاله‌دا چر ده‌که‌ینه‌وه:

۱. خودا، مروّفی به جوانترین و باشتترین شیوه‌دروس‌تک‌ردووه:

خودای میهره‌بان و بالاده‌ست، جه‌سته‌و له‌شی مروّفی به جوانترین و باشتترین شیوه‌نا‌فراندووه، ته‌نانه‌ت نه‌ندازه (هه‌نده‌سه‌)ی له‌شی مروّفی زوړ سه‌رسوړه‌یت‌ه‌رو رینکوپیک و ورده، به‌شیوه‌یه‌ک، مروّف له‌ ناستیدا‌ه‌یران و سه‌رگه‌ردان و ده‌سته‌وه‌ستانه.

بویه‌خودای مه‌زن له‌ قورنانی پیروژدا، ناماژه‌ به‌م فه‌زله‌ ده‌کات، که به مروّفی به‌خشیوه، هه‌ر وه‌ک له‌ سورته‌ی (التین)‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿١﴾

واته: "به‌پراستی نی‌مه‌ نینسانمانله‌ هه‌موو پروویه‌که‌وه، له‌ جوانترین شیوه‌و رینکوپینکترین شیواژدا دروس‌تک‌ردووه."

هه‌روه‌ها له‌ سورته‌ی (التغابن)‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكَ فَأَخْسَنَ صُورَكَ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٢﴾

واته: "تهو خودایه، له سهر بنچینهی حق و راستی، ناسمانه کان و زهویی دروستکردووه، وټه پروخساری نیوہشی به جوانترین شیوه کیښاوه، گه پرانه وو سهر نه جامیش هر بو لای نه وه".

هروه ها له سوره تی (الأعراف) دا ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (۱۱)

واته: "سو ټند به خوا، به راستی نیمه باوه گه وره ی نیوہمان دروستکردو نه خش و نیگاری (پروالته و پروخساری نیوہمان کیښا، پاشان وتمان به فرشته کان: ناده یبه فرمانیخودا، کړنوش بهرن بو ناده م، کړنوش پریژ، جا هه موو فرشته کان کړنوشیان برد، جگه له نیلیس نه ییت، که فرمانی خودای شکاندو، له کړنوش بهران نه بوو".

۲. خودا، له پوځی خوۍ کردووه به جهسته ی مروۍدا:

دوای نه وهی خودای مه زن، جهسته ی مروۍ له گل (خول) دروستکرد، له پوځی خوۍ، گیانی کرد به به ریدا و، به و ریځه یه پله یه کی دیکه ی بهر زکردووه.

هروه ک له سوره تی (ص) دا ده فرموی: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ۖ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (۷۲)

واته، کیښه ی فرشته کان کاتیک بو، که په روه رد گارت پی و تن: من دمه ویت به شهریک، له قور دروست بکم.

جا کاتیک دروستم کرد و لهو گیان و پړوحي که من خاوهنی نهوم،
فوم پیدا کردو گیان و ژيانم پېښه خشی، ټپوی فریشته هه مووتان
به فهرمانی من، کړنوشپړتو ته قدیریبو بهرن.

ههروهه له سوره تي (التحریم) دا ده فهرموی: ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي
أَخْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِئِينَ﴾.

واته: "ههروهه نمونه ی هیناووتهوه به مهربه می کچی عیمرانیش، که
داوړتی خوی به پاکیراگرت، نیمهش لهو پړوحي که به ده ستمانه،
فومان پیدا کرد، نهویش باوړی ته وای هه بوو به گوفتارو فهرمانه کانی
په وروږد گاری و هه می شه به وروږدوام ملکه چ و فهرمان به وروږد خوداناس و
نزاکار بو".

۳. خودا، پرېژنکی زوری له مروّف ناوه:

خوا، به لوتف و میهره بانی خوی، قه درو پرېژنکی زوری له مروّف ناوهو
پلهو پایه ی مروّفی له باقی بوونه وهره کانی دیکه به رزتر کردو ته وه.

ههروهه له سوره تي (الإسراء) دا ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَلَدِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ
مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾.

واتە: "سۆيىد بەخودا، بەپراستىي ئىمەپىزىمان لە نەوھى ئادەم گرتووە بەسەر وشكانى و دەريادا، بە جۆرەھا ھۆكارى گواستەنەو، ھەلمان گرتوون و لە پزق و پۆزى پوخت و چاكي جۆراو جۆر بەھروەرمان كردوون، لە خۇراك و پۆشاك و مال و ناوماڵ و .. ھتە. بەپراستىي ئىمەلە ھەموو پروپەكەو، پىزى زيادەي ئەوانمان داوہ بەسەر زۆربەي ئەو بەدەيەنراوانەدا، كە دروستمان كردوون، تا قەدرۆ پىزى خۇيان بزەن".

٤. خودا، قورئانى پىرۆزى بۆ مرۆف ناردووە:

قورئانى پىرۆز، كەلامى پەرۆردگارو كۆتا پەرتووكى ئاسمانىيە، كەبۆ مرۆف نىردراو، ھەروەھا گەورەترىن (موجىزە) شە، چونكە پەرە لە حىكمەت و زانست و دەستور و ياسا و نەھىيەكانى ئاسمان و زەوى و دەرياکان و چىرۆك و بەسەرھاتى نەتەو و ئايىنەكانى رابردو.

ھەروەھا تەحەدداشى تىدايە بۆ مرۆفەكان، كەتا ئەبەد ناتوانن سۆرەتەكى وەك قورئان بىنن، ئەگەرچى ھەندىكىان ھاوکارى ھەندىكىان بن.

ھەلبەت، يەكەك لە موجىزەكانى قورئانى پىرۆز ئەو، كەس ناتوانن ھىچ شتەكى لى كەم وزىاد بكات، چونكەخوداى گەورە بەلئىنى داو، تا پۆزى قىامەتلە فەوتان و دەستكارىكردن بيارزەت!

دەبەزىنى ئەم قورئانە مەزەنە لە ئاسمانەو، بۆ سەر مرۆفەكان، بەلگەيە لەسەرئەو پراستىيە، كەخودا بە چاويكى مەزن سەيرى مرۆفى كردووە، بۆيە ئەم كىتەبە بە قەدرۆ پىزى بۆ ناردۆتەخودارەو كردووە بە دەستور و ياسا

و چرای ژيانی، تاكوژيانی خوييه گومرایی و وئلی و سهرگردانی
نهباته سهر و نهكه وئته تهلهی نهفس و شهيتانهوه.

ههروهك له چهدين نايهتدا نامازه بهم راستييه حاشاههله گره دهكات،
لهوانه:

■ له سورتهی (يوسف) دا، ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (٢)

واته "به راستيي ئيمه قورناتيگمان به عهرهبي ناردوته خوارهوه، بۆ
نهوهی ژيرين و لئی تيبگهن".

■ ديسان له سورتهی (يوسف) دا، ده فهرموئ: ﴿مَنْ نَقُصُّ عَلَيْكَ
أَحْسَنَ الْفَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمَنِ الْعَفْلِكِ﴾ (٣)

واته: "ئهی محهمهد (ﷺ)، ئيمه چاكترين و جوانترين چيروك و
به سه رهاتت بۆ ده گيرينهوه، به هوئى نهم قورنانهی كه نيگامان كر
بۆ لای تو، له كاتيگدا، ينگومان تو له پيش نهم قورنانه، له
به سه رهاته ييناگابووت".

■ له سورتهی (ابراهيم) دا، ده فهرموئ: ﴿الرَّ كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
لِنُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ
الْحَمِيدِ﴾ (١)

واته: "به (تەلیف، لام، را) دەخوێنرێتەوه، ئەو محەمەد (ﷺ)، ئەمە کتێبینکە، بۆ تۆمان ناردۆتەخودارووه، بۆ ئەوێ خەلکپەرگار بکەیت لەتاریکییەکانەوه بۆرپووناکی، بە ئیزنی پەرۋەردگارێان، پێشموونیان بکەیت، بۆرپنگایخودای بەدەسەلات و زالی سرباسکراو".

■ لە سورەتی (القدر) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ

الْقَدْرِ ﴿١﴾

واته: "بەپراستی ئیمە لە شەوێکی زۆر پیرۆزو بەرپێژدا، قورئانمان دا بەزاند.

بەلێ بەپراستی ئەو شەو زۆر بەرپێژ، چونکە قورئانی تیدا هاتوو، جا دەبێ چ پلەیهک لەو گەورەتریی، کەخودای گەورە بەو شەوێ بەخشێوه؟

■ لە سورەتی (الدخان) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ

إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴿٢﴾

واته: "بەپراستی ئیمە ئەم قورئانەمان لە شەوێکی پیرۆزدا ناردۆتەخودارووه، بێگومان ئیمە ترسێنەرین".

■ لە سورەتی (آل عمران) دا، دەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ

الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ

تَأْوِيلُهُ: إِلَّا اللَّهُ وَالزَّاسِحُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ

إِلَّا أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَالْحَبَابُ ۖ ﴿٧﴾

واته: "ئەي محەممەد (ﷺ)، ئەو خۆيايە زاتىڭە، کە قورئانى بۆ سەر تۆناردە خواریوە، بەشیک لە نایەتەکانی دامەزراو و پایەدارو پروو و ناشکران، ئەوانە بنچینەو بناغەى قورئانە کەن، ھەرەھا ھەندیکى تریشى، واتای جوړاو جوړ ھەلە گرن و بە ئاسانی نازانن، جا ئەوانەى کە لاری و لادانلە دلیاندا ھەبە، ھەز لە ھەق و پراستی ناکەن، ئەوانە شونى ئەو نایەتە دەکەون کە مانای جوړاو جوړ و فراوانیان ھەبە، بۆ ئەوێ فیتنە و ناشوب و ناکۆکی و دووبەرەکی دروست بکەن، یان بۆ ئەوێ لیکدانەوێ ھەلەى بۆ ھەلبەستن، لە ھالیکدا، کە لیکدانەوێ ئەو جوړە نایەتە ھەر خۆدا خۆی بە تەواوی دەیزانن، جا ئەو کەسانەى کە لە زانستدا پوچوون، دەلێن: نێمە باوهری دامەزراومان بە ھەر ھەموونەو نایەتە ھەبە، کە لە لایەن پەرورەدگارمانەو ھەبە و فەرمايشی ئەو، لە پراستیدا، جگە لە خاوەن بیر و ژیرەکان، یاداوهری وەرنا گرن و بیرلەم قورئانە ناکەنەو".

• لە سورەتى (الشعراء) دا، دەفەرموى: ﴿وَلَنُفِثَنَّ فِي رِبِّ الْعَالَمِينَ

۱۱۴﴾

واته: "بە پراستى ئەم قورئانە دا بە زۆر ئاوى پەرورەدگارى جیھانیانە".

■ له سورهتی (الفرقان) دا، ده فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا

نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ

تَرْتِيلاً ﴿٣٢﴾

واته: "کافره کان، بیانویه کی تریان گرت و وتیان: نهوه بو قورئان به یه ک کهړت بو ی پهوانه ناکړت؟ بیگومان نیمه هدر بهو شیویه پهوانه ی ده کهین، تا دل ی تو زیاتر دلنیا بکهین، بهردهوام به جوانی داید پرېژین و دیگه یه نین".

■ له سورهتی (التوبة) دا، ده فرموی: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ

مَنْ يَقُولُ أَيْسُرُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

واته: "کاتیکش سورته تیک له قورئان دابه زتررا، هندیک له دوو پوهه کان، به گالته پیکردنه وه ده لین: باوهریکامتان بهم سورته زنده بووه؟! جا نهوانه ی که باوهریان هیئا بوو، نهونده ی تر نیمان و باوهری پته و تر کردن، نهوانیش مژده بهیه کتر ددهمن، دهریاره ی سهرکه وتن و خوشی هدر دوو جیهان).

■ له سورهتی (الانبیاء) دا، ده فرموی: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا

فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

واته: "سړند به خودا، کتیبیکمان بو نیوه ناردو ته خوداروه، که سهریه رزی

و ناوبانگی نیوه ی تیدایه، ده ی نایا بو بیرناکه نهوه؟! "

۵. خودا، مروّقی کردووه به جیشینی خوی له سه زهوی:

پلهیه کی دیکه، لهو پله بهرزانهی که خودالهم دنیا به دا، به مروّقی به خشیوه، پلهی جیشینییه، واته: خودا به گه ورهیی خوی، مروّقی هه لبراردووه، بۆ نهوی له سه زهویی بیته جیشینی نهو زاته، تاکو زهوی ناوه دان بکاتهوه و جوانی به زیان بیه خشیته.

بۆ سه لماندنێ ئهم پاستیه، چهند به لگه یه که له قورئانی پیروز ده خهینه پروو:

■ خوی مهزن له سورتهی (البقرة) دا، ده فهرموو: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةًۭ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۚ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ۝۳۰﴾

واته: "بیریان بینهوه، کاتی که پهروهردگاری تو، به فرشته کانی وت: به پاستیی من جیشینی که دروست ده کهم له سه زهوی، فرشته کان وتیان: نایا که سیکی وای تیایدا دروست ده کهیت، که خراپه و به دییتیدا بکات و خوونی تیدا برێژیت؟ له کاتی کهدا، که ئیمه یادت ده که ینبه ستایش کردنت، وه به پاک راته گرین، خودا فهرموو: بیگومان نهوی من دهیزانم، ئیوه نایزانم."

■ له سورتهی (هود) دا، ده فرموی: ﴿وَالِیْ ثَمُوْدَ اَآخَاهُمْ صَٰلِحًا قَالَ

یَقَوْمِ اَعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهُ هُوَ اَنْشَاکُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا

فَاَسْتَفِرُّوْهُ ثُمَّ تُؤْبَآءُ اِلَیْهِ اِنَّ رَیَّ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ ﴿١١﴾﴾

واته: "بُو هوزی شه مودیش، صالحی برایانمان پر وانه کرد، وتی: نهی خرمه کانم، گون پر ایه لیخودای گه وره بکهن، جگه له و زاته، هیچخودایه کیدیکه تان نییه، شه به ریای کردوون له زه ویداو داوای لی کردوون که ناوهدانی بکهندهوه، حا که وابوو، داوای لیخوشبونی لی بکهن، پاشان بگه پر ینهوه بو لای و فرمانه کانی به جیبهینن، چونکه به راستی پهره ورد گاری من، زور نریکه و نزا وهرگره، له و که سانه یکه لی ده پاری ینهوه و داوای لیخوشبونی لیده کهن".

■ له سورتهی (النور) دا، ده فرموی: ﴿وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْکُمْ وَعَمِلُوْا

الصّٰلِحٰتِ لَیْسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِی الْاَرْضِ کَمَا اَسْتَخْلَفَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

وَلَیُمْکِنَنَّ لَهُمْ دِیْنُهُمُ الَّذِیْ اَرْتَضٰی لَهُمْ وَلَیُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اٰمَنًا

یَعْبُدُوْنِیْ لَا یُشْرِکُوْنَ بِیْ شَیْئًا وَمَنْ کَفَرَۢ بَعْدَ ذٰلِکَ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ

الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٥﴾﴾

واته: "خودا به لیتی دلنیا به خش و ته وای داوه به وانه ی با وهریان هیتاوه له نیوه کارو کردهوه چاکه کانیان شه نجامداوه، به راستی له ناینده یه کی نریکدا جینشین و پایه داریان ده کات له ولاتدا، ههروه که چون نیماندارانی پیش شه مانی جینشین کردوووه شه دین و

ثابینه یانبۆده چه سپیتت، که خودا خوی پیرازییه، ههروه ها ترس و بیمیان بۆ ده گۆرپیت به نارامی و هیمنی، نهو کاته ئیتربه تهواری هه ر من ده په رستن و هه رگیز هیچ جوړه هاوئل و شه ریکیکم بۆ بریار نادهن، نهوسا نهوهی دوای نهو پایه داریه بیباوه پ ییت، نا نهو جوړه که سانه تاوانبارو له سنوور ده رچوون.

■ له سوره تی (ص) دا، ده فهرموئ: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلٰنَكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلْكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یُضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوْا یَوْمَ الْحِسَابِ ﴿۱۶﴾﴾
واته: "تهی داود: به راستی ئیمه تۆمان کردۆته جینشین لهم ولاته دا، فهرانپه وایی له ئیوان خه لکدا له سه ر بنچینهی حه ق و راستی نه نجام بده، هه رگیز شوئتی ناره زوو مه که وه، تا نه بیته هو ی گو مر ا کردن و لادانت له رپباز خودا، چونکه بیگومان نه وانه ی له رپباز خودا لاده دن، سزای به ئیش و پر نازار بۆیان ناماده یه، به هو ی فهرانمۆشکردن پرۆزی لیپرسینه وه."

● دیسان له سوره تی (القصص) دا، ده فهرموئ: ﴿وَرِیْدُ اَنْ تَمُنَّ عَلَی الَّذِیْنَ اَسْتَضِعُّوْا فِی الْاَرْضِ وَیَجْعَلُهُمْ اَیْمَةً وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَنُرِیْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَیَجْعَلُهُمَا مِنْهُمْ مَّا کَانُوْا یَحْذَرُوْنَ ﴿۶﴾﴾
واته: "ئیمه ده مانه ویت پایه داریان بکه یین وده سه لاتیان بچه سپیتین له ولاته دا، نهوه پیش به ئین بۆ فیرعه ون و هامان و سه ر یازانیان،

که لیدە ترسان، ئەم بەلێنە خوداییە، بەو یستی پەرەردگاری بالە دەست
دووبارە دەبێتەو بە ئیمانداران لە بارودۆخی تاییبەت و گونجاودا".

• لە سورەتی (الأعراف)دا، دەفەرموی: ﴿قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
وَيَسْتَخْلَفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾﴾

واتە: "دیارە قەومە کە یەمووسا زۆر لە ناخۆشیدا بوون، بۆیە وتیان: پێش
ئەوێ تۆ بێتە ناومان و دواى ئەوێش کە هاتووێت، بارودۆخی ئێمە
نە گۆراوە، هەر نازاردراو بووین، مەوسا وتی: ئومێد وایە پەرەردگارتان
دوژمنە کەتان لەناو ببات و بتانکاتە جێنشین لە زویدا، ئەوسا سەیرتان
دەکات، کە ئێوە چۆن کار دەکەن!"

• لە سورەتی (إبراهيم)دا، دەفەرموی: ﴿وَلَسْتَ كُنْتُمْ الْأَرْضَ مِنْ
بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾﴾

واتە: "بێگومان نیشته جێتان دەکەین لەو ولاتەدا، لە دواى ئەوان، ئەوێش
بۆ هەموو ئەو کەسانە کە لە وەستانیان لە بەردەم دەسلەلاتی مندا
دەترسن و بێم و ترسیان لە هەپەشەکانیمن هەیە".

■ لە سورەتی (الأعراف)دا، دەفەرموی: ﴿أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ

بَعْدَ قَوْمِ ثُوجٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٦﴾

واته: "تایا سهرتان سورماوه له هاتنیسرووش (وهی) او ناموژگاری له لایه ن پوره رد گارتانهوه، بۆ پیاوێك له خۆتان، تا بتانترسیین، وه بیرى چاکه کانیکخودا بکه نهوه، کاتى ئیوهی کرد به جینشین، له پاش گهلی نووح، وه لهش و قه لافهتی ئیوهشی لهوان گه وره تر دروستکرد، که واته بیرى چاکو بههره کانیکخودا بکه نهوه، بۆ نهوهریزگارتان بییت".

■ له سورهتی (الأعراف) دا، خودای دلو فان ده فرموی: ﴿وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ يَوْمًا ۖ فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ ﴿٧٦﴾

واته: "بیر بکه نهوه لهو کاتهی که خودا ئیوهی گیرا به جینشین، له پاش هۆزی عاد، له زهویدا دایمه زراندن و نیشته جیی کردن له دهشته کانیدا، کۆشکی بهرز دروست ده کهن، وه له شاخه کانیدا مالو خانوو دانه تاشن، ده بیر بکه نهوه له چاکه گه وره کانیکخوداو خراپه کاری مه کهن له ولاتداو، مەبن به خراپه کارو گیره شیون".

■ له سورهتی (النمل) دا، خوی مهزن ده فرموی: ﴿أَمِنْ يُحِبُّ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا ۖ مَا نَذْكُرُونَ﴾ ﴿٧٦﴾

واته: "نایا زاتی که دیت به هاواری ناچارو داماووه کاتی هاواری لی ده کات، وه ناخوشی و به لا کان لادبات، وه دمتانکاته جینشینی گهلانی تری سهر زوی، نایا پهرستراونکی تر ههیه له گهل خودادا؟! نه خیر نییه، به لام زور کم بیرده که نه وه".

• له سورهتی (الانعام) دا، خودای میهربان ده فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَمَعَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١٣٥)

واته: "خودا، ههر نهو زاتهیه، که نیوهی کردووه به جینشینی گهلانی پاردوو لهم زویه دا، ههروهها ههندیکتانله پرووی زانست، یان سامان یان هیزه وه، به چهندهها پله و پایه، به سهر ههندیکی دیکه دا بهرز کردوته وه، بو نه وهی تاقیتان بکاته وه، به وهی که پنی به خشیوون، دلنیاش به، که پهروهردگاری تو، له توله سهندنه وه دا خیرایه، له وانهی که له تاقیکردنه وه که دا دهرناچن، ییگومان نهو زاته لیبوره و میهربانی شه بو سهر فرازان".

▪ له سورهتی (الحج) دا، خوا ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (١١)

واته: "ته وانهی که نه گهر پایه دارمان کردن له زهیدا، نویژ و دروشمه کانی به چاکیراده گرن، زه کاتیش به ته وای ددهن، فهرمان

به چاکه ده کهن، قه ده غه له خراپه ده کهن، سه رته نجامی هه موو کارنیکش هه ر بۆ لای خودا ده گهرتته وه.

■ له سوره تی (الانعام) دا، خوی دلوفان ده فهرموی: ﴿الَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ فَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾ ﴿٦﴾.

واته: "تایا نه یانی بیوه و نه یانزانیه، به هوی شوته واره وه، چهنده ها نه وه مان پیش نه مان له ناو بر دوه، که پایه دارمان کردبوون له زویدا، به شیویه ک نیوه مان ناوا پایه دار نه کردوه و بارانی زورمان به رده وام بۆ دباراندن، که ده بووه هوی پینگه یشتنی جو ره ها پرووه ک و به رو بووم، چهنده ها جو گه و پروو باریشمان له ناو کینگه و باخ و شاره کانیندا بو ره خساندبوون خو ره می ده کرد، به نیو درهخت و کۆشک و ته لاریاندا، به لام به هوی لادان و تاوان و گونا هیانه وه له ناومان بردن و نه وهی ترمان له دوا ی نه وان هیتایه کایه وه".

٦. خودا، فهرمانی به فریشته و ئیبلیس (شهیتان) کردوه، که وا کرنۆشی ریزگرتن بۆ مروقه بن:

خودای مه زن، ریزگی زوری له مروف ناوه، چونکه هه ندی ده سته کوت و پله و پایه ی پی به خشیوه، به هیچ بوونه وهرکی دیکه ی نه به خشیوه، یه کیک له و ده سته وتانه، که به مروفی به خشیوه، فهرمانی به

فریشته و ئیبلیس (شەیتان) کردوو، کەوا کړنوشی پرتلینانی بۆ بەرن، بە جۆرنک، پێشترنە لە ناسمان، نە لە زهوی، نەم پرتزە لە هیچ بوونە وەرئکی دیکە نەنراوه.

بۆ سەلماندنی نەم راستییە، لەخوارەوه، بەلگەکان دەخەینە ڕوو:

■ لە سورەتی (الإسراء) دا، خۆی گەورە دەفەرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۖ﴾ (١١)

واتە: "وێه باسی ئەو کاتە بکە، کە ئێمە بە فریشتەکانمان وت: کړنۆش بەرن بۆ نادەم، ئەوانیشیە کسەر هەموویان کړنۆشیان برد، جگە لە ئیبلیس (شەیتان) نەییّت، وتی: نایا من کړنۆش بەرم بۆ کەسێک، کە لە قور دروستکردوو؟"

■ لە سورەتی (الأعراف) دا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْتَكُمْ ثُمَّ صَوَّرْتَكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (١١)

واتە: "سۆتند ییّت، ییگومان ئیوهمان بەدیھینا، پاشان شەکل و شیوێی ئیوهمان کیشا، پاشان بە فریشتەکانمان وت: کړنۆش بەرن بۆ نادەم، هەموویان یە کسەر کړنۆشیان برد، جگە لە ئیبلیس (شەیتان) نەییّت، کە لە کړنۆشەران نەبوو."

■ له سورتهى (البقرة) دا، ده فەرموى: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ

فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبٰلٰٓسَ اَبٰىۙ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦﴾﴾

واتە: "یێنەوێ بیر، کاتێک بە فریشتەکانمان وت: کڕنۆش بۆ ئادەم بەرن، جا هەمووان کڕنۆشیان برد، شەیتان نەبیّت، کە گوێی نەداوە و خۆی بە گەورە زانی و لە بیاباوەران بوو".

■ له سورتهى (ص) دا، ده فەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ خٰلِقُۙ بَشَرًا

مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِىْ فَقَعُوْا لَهٗۙ سٰجِدِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ

اَلْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَعُوْنَ ﴿٧٣﴾ اِلَّاۤ اِبٰلٰٓسَۙ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ

﴿٧٤﴾﴾

واتە: "کێشەى فریشتەکان کاتێک بوو، کە پەرورە گارت پێى وتن: من دەمەویّت بە شەرنەک، لە قوڕ دروست بکەم!

جا کاتێک دروستم کرد و لەو گیان و پۆحەى کە من خواوەنى ئەوم، فووم پێدا کردو گیان و ژيانم پێبەخشی، ئێوەى فریشتەشەه مەوتان، بە فەرمانى من، کڕنۆشى پێزو تەقەدیریۆ بەرن.

هەموو فریشتەکان فەرمانیخودایان بەجێهێنا و کڕنۆشیان برد، جگە لە نیبلیس نەبیّت، کە لەو کاتەدا، لەناو فریشتەکاندا بوو، فووی کردە خۆی و خۆی بە گەورە زانی و خۆی خستە پێزی کافرانەوه".

■ له سورتهی (الکھف) دا، ده فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾
 واته: "بیران بیتهوه، کاتیک به فرشته کانون وت: کرنوش بهرن بو نادم، نهوانیش هدموان، کرنوشیان برد، جگه له نیلیس نه بیت، که له پیزی پهریه کان بو، بویه له فرمانی پهروردگاری دهرچو، دهی نیوهدهی نادمیزاده کان: نایاشهیتان و زورپیه ته کهی ده کن به دوست و پشتیوانی خوتان له جیاتی من؟ له کاتیکدا که نهوان دوژمنی نیهن! نای چ گورپنه ویه کی خراپه بو سته مکاران!"

۷. خودا، به ههشتی کردووه به شوننی نیشته جیبوونی مروف:

پلهیه کی دیکه، لهو پلهیانهی که خودای مهزن به مروفی به خشیوه، بریتیه له نیشته جیکردنی مروف له ناو میرگه پازاوه کانی به ههشتدا، بو نهوهی تیایدا نوقره بگری و بجه سیته وهو تا نه بهد، به خپرو خوشیی له ناو به ههشتدا رابوریت.

هر بویه ش نه گهر (نادهم و هوا)، به گونی شهیتانیان نه کردبایه و بی فرمانی خودایان نه کردبایه، مروف هر له به ههشتدا ده مایه وه و نه دهاته سهر نهم زهوییه پر کیشه و قهیرانه و تووشی نهم هدموو نه هاهمه تی و کاره سات و مهرگه ساته نه ده بو!

خوای گهواره بهم شیویه باس له نیشته جینکردنی مرؤف دهکات له ناو بههشتدا:

■ له سورهتی (البقرة) دا، ده فرموی: ﴿وَقُلْنَا يَتَادُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَعَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ٣٥﴾ فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسَفَرٌ وَمَتَّعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ ﴿

واته: "وه وتمان: نهی ئادهم خۆت و ژنه کهت نیشته جی بن لهم بههشته دا، وه له هه موو خودارده مه نییه کی بخۆن به تیژ و ته سه لی له هه ر شو ئینیک که هه ز ده کهن، به لام نزیکی ئهم دره خته مه کهون، تا له سته مکاران نه ژمیډر دین، تا نه بنه سته مکار، نینجا شهیتان هه لی خه له تاندن له بههشته دا، وه لهو خو شگوزهرانییه ی که تییدا بون، ده ری په راندن، وه به ئادهم وحه واو شهیتانمان وت: بچه خوداره وه بو سهر زوی، هه ندیکتان دوژمن ده بن له گه ل هه ندیکتاندا، وه بو تان هه یه جیگیریوون له سهر زهویو به هره مه ندیو ئاره زووی دنیا تاماویه ک".

● له سورهتی (طه) دا، ده فرموی: ﴿فَقُلْنَا يَتَادُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ١٣٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجْمُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرِىٰ ١٣٨﴾ وَأَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ١٣٩﴾ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبَلَىٰ ١٤٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوْءٌ تُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِمَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقٍ

الْجَنَّةَ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٣١﴾ ثُمَّ اجْبَنَهُ رَبُّهُ فَلَبِثَ عَلَيْهِ وَهْدَىٰ ﴿١٣٢﴾
 قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
 هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٣٣﴾ ﴿١٣٤﴾

واته: "ئینجا وتمان ئەمی ئادەم، بەراستی ئەم نیبلیسەدوژمنی تۆو
 هاوسەرەکەتە، کەواتە ئاگادار بن، لە بەهەشت دەرتان نەکات، چونکە
 دووچاری ناخۆشی و زەحمەت دەبێت، ییگومان تۆ لەو بەهەشتەدا برسی
 نابێ و پرووت و قوت نابێ، وە ییگومان لەودا تینووت نابێ و
 هەتاو(خۆر)، لێت نادات، ئازارت پێ ناگەیهنێت، ئینجا شەیتان نیازی
 خراپی خستە دلێیهو، وتی: ئەمی ئادەم، ئایا نیشانەت بەدەم درەختی
 نەمری! هەر کەس لێی بخوات، هەرگیز نامرێ و مۆلک و دەسەلاتی
 هەرگیز دوایی نەبێت! ئینجا هەردووکیان لەو بەروبوومیدەرەختەیانخوارد،
 بەو ھۆیە، جل و بەرگیان دامالدارا، عەیب و عورەتیاندرکەوت، وە
 دەستیانکەر بە داپۆشینی لەشیان، بە گەلایدەرەختەکانی بەهەشت، وە
 ئادەم سەرپێچی فەرمانی پەرورەدگاری کرد، ئیتر لەپێگایراست لایدا،
 پاشان پەرورەدگاری، ھەلبژاردبو پێغەمبەرایەتی و تەوہی لێ قبول
 کردو پێنموونی کرد، خودا فەرمووی ھەردووکتان لە بەهەشت
 بپۆنەخودارو، نەوہکانتان بەیەکەوہ دەبنە دوژمنییە کتری، جا نەگەر
 لەلایەن منەوہ پێغەمبەراند، پەيامتان بۆ ھات، ئەوسا ئەوہی
 شوێنپێھادیەتی من بکەوێ، ئەولە دنیا دا گوێرا نابێ و لە پۆژی
 دوایشدا تووشی ناخۆشی و سەختی نابێ."

■ له سورتهی (الأعراف) دا، ده فرموی: ﴿وَيَعَادُمُ الشَّجَرُ أَنتَ وَزَوْجُكَ

الْجَنَّةَ فَمَكْلًا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾
فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِیُبْدِیَ لَهُمَا مَا وَرِیَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءَ نِیَّهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا
رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَیْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِیْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا
إِنِّی لَكُمَا لَیْنُ النَّصِیْحِ ﴿٢١﴾ فَذَلَّهُمَا بِمُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوَاءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَیْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَفَادَهُمَا رَبُّهُمَا أَلَوْ أَنَّهُمَا عَنِ
تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقْلَلُ لَكُمَا إِنْ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِیْنٌ ﴿٢٢﴾﴾.

واته: "تو ش نهای نادهم، خو ت و هاوسه ركه ت له به هه شتدا نیشته جی بن،
جا له هه كوی ناره زووتان لیوو، خودارده مدنی و میویه بخون، به لام
نزیکي نهم دره خته مه كهون، دره ختیکی تایبه تی به رداریوو، خودای
كه و ره، بۆ تاقیكردنه ویان، بریاریدا كه هه نزیکي نه كهون، چ جای له
به ربووومی بخون، چونكه نهو كاته ده چنه ریزی سته مكارانه وه.

شهیتان نهو سنووهی بۆ نادهم و حهوا به دهره فت زانی و نینجا كه وته
فریدانی وه سه وه سه و خه ته ره و خه یال بۆ ناو دل و دهروونیان، تا نهو عه یب
و عاریان دهریخات، كه شاراوه بوو لییان، دواپی خو ی ناشكرا كرد و پیی
وتن: پهروهر دگارتان نهم دره خته ی لی قه دهغه نه كردوون، ته نها له بهر
نهویه نه وه كو ببنه فریشته، یاخود بۆ نهویه، نه وه كو له نه مران بن!

نه وسا شهیتان زانی ده ترسن و دوودلن، سوئندی بۆ خوداردن، كه به پراستی
منبۆ نیوه له ناموژ گارانو دلسوزانم!

ئىتر شەيتان بە فىل و پىلان، فريويدان، بەرەولاي درەختەكەى بردن، جاكاتىك تامى بەرەبوومى درەختەكەيان چەشت، ھەرچى عەيب و عارىان ھەيە، كەوتە دەرەو، ناچار بەپەلە دەستياندايە گەلای درەختەكانى بەھەشت، عەيب و عارى خويانى پى دادەپۇشى و پەرەردگارىان بانگى كردن و فەرموى: ئايا من ئەو دارەم لى قەدەغەنە كردن و پىم نەوتن، كە بەراستىي شەيتان بۇ ئىو دوزمنىكى ناشكرايە؟!

۸. خودا، ھەرچى لە ئاسمان و زەويدا ھەيە، بۇ مەرقۇى رام (زىرەبار) كەردووھ:

پەلەكە دىكە، كەخوداى مېھربان بە مەرقۇى بەخشىو، بىرىتيە لە رام (زىرەبار) كەردنى ھەرچى لە ئاسمان و زەويدا ھەيە بۇ مەرقۇى، تاكو لەپەپى خۇشى و بەختەوھرى و سەربەرزى و پىشكەوتن و سەركەوتندا بىزىت و ھەموو ئەو كالاو كەلوپەل و بوونەوھرە بۇ بەختەوھرى خۇى بخاتە كار و لىي بەھرەمەند و سوودمەند يىت.

خوای مەزن لە قورناني پەرۆزدا، لە چەندىن شوئىن، نامازە بەم راستىيە دەكات، لەوانە:

■ لە سورەتى (الجاثية) دا، دەفەرموى: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

واته: "وہ نہ وہی لہ ناسمانہ کان و زہویدا ھمیدہ، بؤ نیوہی ژیرہبار کردووه، ھمووی لہ لایہ نخوداویہ، بیگو مان لہو شتانہ دا چہند بہ لگہ ھمیدہ، بؤ کہ سانئ بیریکہ نہ وہ".

• لہ سورہتی (القمان) دا، دہ فہرموی: ﴿الَّذِينَ تَرَوُا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهَرَهُ وَيَاطُنَةُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾^(۲۰)

واته: "نایا سہرنجتان نہ داوہ، کہ بہراستی ھرجی لہ ناسمانہ کان و زہویدا ھمیدہ، خودا ھر ھموویبؤ خزمہتی نیوہی دروست کردووه و ملکہچی کردووه، ھدروھا بہ فراوانی نازو نیعمہتی ناشکراو پەنھانی بہ سہردا پرژاندون، لہ گہل نہ وہ شدا، ھندیک لہ خەلکی موجداد لہ و گفتوگۆی نابہجی دہباریخودا و بہرنامہ کہی دہ کہن، بی ھیچ بہ لگہ بہ کی زانستی و پینموویہ کی پیغہ مہران و کتیبینکیر و ونکہر فوہیخودایی".

▪ لہ سورہتی (النحل) دا، دہ فہرموی: ﴿وَاللَّاتَمَنَّ خَلْقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾^(۵) وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿۶﴾ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّا تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِإِشْقٍ ۚ وَالْأَنْفُسُ إِلَيْكُمْ لِرَبِّكُمْ لِرَّؤُفٍ رَّحِيمٍ ﴿۷﴾ وَالْخَيْلَ وَالْإِبَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

مِنْ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾
 يُثْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ
 الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ
 الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا
 وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ يَكُمُ فِيهِ وَلِتَجْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَالْقَى
 فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ وَاتَّنَزَّ وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٤﴾
 وَعَلَّمَنَّاكَ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

واته: "مالاتیشی دروستکردوه بو خزمه تی نیوه، له خوری و موو و
 پیستیان، جوړه ها پوښاک و پایه خ دروست ده کهن، که گهرمیتان پې
 دهبه خشیته سهرماو سوله دا، ههروه ها جوړه ها سوودی تری لی وهرده گرن
 له شیرو گوشته که شی ده خون...

کاتیک مالاته کان دهیننه وه له نیواراندا، به تیری و شیروه، له
 بهر به یانه کانیشدا، که له مال دهریان ده کهن، دیمه نیکی جواتان بو
 دهنوتن، دهرونی نیماندار ده خروشینن، به جیوازی شیوازو قه باره و دنگ
 و پنگ و یاری و گهمه یان.

هەندىك لەو ماللانى بارو كەلەبەلى سەنگىنتان ھەلدەگرن بۆ ولات و شونىنك، كە ئۆھە دوای زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆر نەيىت پىي نەدەگەيشتن، بەراستىي پەرورەدگار تان زاتىكى زۆر بە سۆزو مېھرەبانە بۆ نەوھەكانى نادەم.

ھەر ھەھە چەندەھا جۆرى ئەسپ و ماين و ھېسترو گۆدەرژى بۆ بەدەيھتەن، تا بۆ سواری و گواستەنەو بەكاربەيھتەن، سەرھەراي دیمەنى قەشەنگیان، بەتایبەت ئەسپ و ماين، كە لە سەردەمى زانستى و تەكنەلۇزىادا ھەر بەكار دینو شتى تریش دروست دەكات، كە ئیستا ئۆھە نایزانن، نەم ناماژە قورئانییە، ھەموو ھۆیەكانى گواستەنەوئى ناسمانى و دەریایی و زەمینی دەگرێتەو، كە نادەمیزاد پەى پى بردووەو پەى پى دەبات، چونكە نادەمیزاد خۆى و زانیارى و زانستەكەى و كەرەستە خاوەكان، ھەر ھەمووى بەخششیخودای بەدەيھتەنەرى تواناو زانایە.

پروونکردنەو ھېرێبازىراست و بەرنامەى دروست لەسەر خودایە، دەيىت وریا بن، ھەندىك ھېرێبازى لارو چەوت و ناپىكیش ھەيە، خۆ ئەگەر بیویستایە ھیدایەتى ھەر ھەمووتانى دەدا بەگشتى، سەرپشكى نە دەکردن، بەلامرێژى لێنان.

پەرورەدگار، ئەو زاتەيە كە لە ناسمانەو بارانتان بۆ دەبارتێت، كە لى دەخۆنەو، ھەر ھەھە تێكەل بە جۆرەھا شەربەت و شلەمەنیش دەيخۆنەو و دەيیتە ھۆپرەوان و گەشەکردنى درەخت و گزەگیاو ماللاتى تىادا دەلەوھەرێنن.

ھەر بىر بارانە، خۇداي گەۋرە جۆرەھا كىشتوكاللىۋاتان دەھىنئەتە بەرھەم،
ھاۋىيى لەگەل زەيتون و خورماو جۆرەھا تىرى، لە ھەموو جۆرە
بەرۋوبومىكىش، بەراستىيى نا لەۋەدا بەلگەو نىشانەي تەۋاو ھەيە، بۇ
كەسانىك كە بېرىكەنەۋە.

ھەرۋەھا شەۋو پۇژو خۇرو مانگى بۇ ئىۋھرام ھىناۋە، ئەستېرەكانىش بە
فەرمانى ئەۋ زاتە رامھىتراۋن، بە راستىيى نا لەۋ دياردەۋ دروستكراۋانەدا،
بەلگەو نىشانەي زۆر ھەن بۇ كەسانىك كە عەقۇل و ژىرىيان بىخەنەكار.
ھەرۋەھا شتى زۇرو جۇراۋ جۇرو ھەمەپەنگى لە زەۋىدا بۇ بەدىھىناۋن،
كە بەراستىيى نا لەۋەشدا بەلگە ھەيە بۇ كەسانىك كە ياداۋەرى
ۋەردەگرن.

ھەر ئەۋ زاتەيە كە دەرياي بۇ بارھىناۋن، تا گۆشتى تەپرو تازەي لى
بخۇن، تا لە ناۋىدا جۆرەھا گەۋھەرو مروارى دەربھىتن و لە دەست و مىلى
بىكەن، ھەرۋەھا كەشتىيەكان دەبىنىت، دەريا لەت دەكەن، تا فەزۇل و
بەخشى تىرى پەرۋەر گار بەدەستبھىتن، بۇ ئەۋەي سوپاسگوزارش بىكەن.
ھەرخۇدا لەسەر پۈۋوكارى زەۋى، چىياكانى چەسپاندۋە، تا لەنگەرى
بىگىرئ و ئىۋە ئەلەرزىنىت و لارتان ئەكاتەۋەۋ ژىرەۋ ژوور نەبن، ھەرۋەھا
چەم و پۈۋوباروپىنگەۋبانى تىادا بەدىھىناۋە، بۇ ئەۋەپىرى دەرکەن و بە
مەرامى خۇتان بىگەن.

ههروهه نيشانهى زۆرو زه به ندى له زهويدا دابينكردووه، وه كو كه زو
 كيته كان و، چه م و پرووباره كان و به رزى و نشيه كان، تا ون نه بن، له
 شهوگارشداو به هوى نه ستيره كانه وه، خه لكيرى خويانيزان".

■ له سوره تى (الحج) دا، ده فهرموى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَقُّ وَالْأَرْضُ وَاللَّهُ يَذُنُّهُ إِنَّا اللَّهُ يُنَالِيسُ لَهُمْ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾﴾

واته: "ايا نابىنى (نازانى)؟ به پرستيىخودا هه موو نهو شتانهى له
 زهويدا ههيه، رامى ههناوه بو تان، وه كه شتيشيرامههناوه، به فهرمانى
 خودا، ده روات به ناو دهريادا، وه ناسمانه پر اغير كردووه، تاكو نه كه وى
 به سهه زهويدا، مه گهر به فهرمانى نهو، به پرستيىخودا دلسوزو ميهه بهانه
 به رانهه به خه لكى".

■ له سوره تى (ابراهيم) دا، ده فهرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
 وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾
 وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾
 وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾﴾

واته: "خودا، نهو زاتهيه، كه ناسمانه كان و زهوى دروستكردووه و، له
 ناسمانه وه بارانى باراندووه، هه موو به رووبوم و دانه و نهيه كى پير واندووه،

که رزق و پۇزىيە بۇ ئىتو، ھەروھە كەشتىي بۇرام ھىنانون، بۇ ئەوھىيە فەرمانىخودا، پروات بەناو دەريادا و پرووبارەكانى بۇرامھىنانون، ھەروھە پامى ھىناوہ بۇتانپۇژ و مانگ بە ھەمىشەيى، وە شەو و پۇژىشى بۇرام ھىنانون، وە لە ھەموو ئەو شتانه كە داواتان كەردو، پىي بەخشيون، خۇ ئەگەر بە ھەرەو نىعمەتەكانىخودا بۇمىرن، بۇتان ناژمىردىرن! بەپراستىي نادەمىبىباوہر وژور ستەمكار و سېلەيە".

● لە سورەتى (مريم)دا، دەفەرموى: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٢٢﴾

واتە: "ئەوخودايەي كە زەوىي بۇپراخستون، وە ناسمانى بۇ كەردوون بەكۆشك، ناسمانى بۇگىپراون بەگومەزى، وە ناوى بارانى لە ناسمانەوہ ھىناوہتەخوارەو، ئىنجا بەو ئاو، ھەموو جۆرە ميوھو بەرىك بۇپۇزىي ئىتو بەرھەمھىناوہ. كەواتە ھاوتا بۇخودا پەيدا مەكەن، كە ئىتو خۇتان دەزانن بى ھاوتايە".

۹. خودا، عەقل و ھەزرى بە مەروۇف بەخشيوہ:

گەورەترىن نىعمەت، كەخوداى مەزن بە مەروۇفى بەخشىيىت، برىتبيە لە عەقل و ھەز (بىركردنەوہ).

چونكە مەروۇف بەھوى عەقل و بىركردنەوہو دەتوانىپەش لە سېو، چاكە لە خراپەو، پاست لە ناراستو خىر لە شەرپ جىاباكاتەوہ.

بیگومان، خوای میهره بان، عه قل و هزری کردووه به پیوه، بۆ جیا کردنه وهی
مرؤفیککی (ته کلیفلیکراو) له مرؤفیککی (ته کلیف لینه کراو)، یان
مرؤفیککی (عقل) له مرؤفیککی (شیت)!

وشه ی عه قل و هزر، ههروه ها نه و شانه ی په یوهندیان به و دوو وشه وه
ههیه، زۆر جار له قورنانی پیروژدا هاتووه، بۆ نمونه: چلو نو جار
وشه ی (العقل)، له قورناندا هاتووه.

بیست و چوار جار وشه ی (تعقلون)، له قورناندا هاتووه.

بیست و دوو جار وشه ی (یعقلون)، له قورناندا هاتووه.

وشه ی (یعقلها)، یهك جار له قورناندا هاتووه.

وشه ی (عقلوه)، یهك جار له قورناندا هاتووه.

وشه ی (نعقل)، یهك جار له قورناندا هاتووه.

شانزده جار وشه ی (الالباب)، له قورناندا هاتووه.

یهك جار وشه ی (الجبر)، له قورناندا هاتووه.

یهك جار وشه ی (فکر)، له قورناندا هاتووه.

یهك جار وشه ی (تفکروا)، له قورناندا هاتووه.

یهك جار وشه ی (تفکرون)، له قورناندا هاتووه.

یهك جار وشه ی (یتفکروا)، له قورناندا هاتووه.

یهك جار وشه ی (تتفکرون)، له قورناندا هاتووه.

یانزده جار وشه ی (یتفکرون)، له قورناندا هاتووه.

ههلبهت، خودای دلۆفان، عه قل و هزریکی مه زنی به مرؤف به خشیوه،
تاكو كۆترانه لاسایی ئهم و نه و فلان و فیسار نه کاتهوه، به لکو کهسیکی

دووربین و وردبین و چاوکراوه و بیرتیژ و لیزان بیت و قوفلی نه زانین له میښکی نهدات و عهقل و هوښی خوۍ بڅانه کار و به باشی بیر بکاتهوه. نهم بهلگانهۍ خودارهوش مشتیکن له خهرواریک:

● له سورهتی (آل عمران) دا، ده فهرموۍ: ﴿وَالرَّسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ

ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

واته: "جا نهو کهسانهۍ که له زانستدا پوچوون دهلین: نیمه باوهپی دامه زراومان بههر ههمو نهو نایه تانه هیه، که له لایه ن پهروه ردگارمانهویه و فهرمایشی نهوه، له راستیدا، جگه له خاوه ن بیر و ژیره کان، یاداوه پی وهرناگرن و بیرناکه نهوه له م قورثانه".

● له سورهتی (البقرة) دا، ده فهرموۍ: ﴿وَتَكَزَّوْا فَاِنَّ خَيْرَ الْاِرَادِ

الْتَّقَوْا وَاتَّقُونِ يٰٓأُولِی الْأَلْبَابِ ﴿١٧٧﴾

واته: "وه توتشووی پاریزکاری ههلبگرن، که باشتین توتشو، لهخودا ترسانه، وله من بترسن، نهیهوشمه ندان".

● له سورهتی (آل عمران)، ده فهرموۍ: ﴿اِنَّكَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ وَاٰخَتْلِفَ اِلٰلِ وَالتَّهَارِ لَا يَنْتَرِ اُولٰٓئِی الْأَلْبَابِ ﴿١١٠﴾

واته: "بهراستی له دروستکردنی ناسمانه کان و زهیداو له جیاوازی و گورانی شهو و پوژدا، چهندها بهلگه هیه بو خاوه ن ژیرییه کان".

● له سورهتی (الزمر) دا، ده فهرموۍ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِی الَّذِیْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِیْنَ لَا

يَعْلَمُوْنَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠١﴾

واته: "بلی نایا نهوانه‌ی ده‌زانی یه‌کسانن له‌گه‌ل نهوانه‌ی که‌ نازانن، به‌راستی ته‌نیا ژیرمه‌ند و عاقل‌مه‌نده‌کان نامۆزگاری وهرده‌گرن".

● له‌سوره‌تی (الحجر)، ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱ وَبِالْأَسْفَلِ ۝۲ وَالشَّفْعِ ۝۳ وَالْوَتْرِ ۝۴ وَالْأَيْلِ إِذَا يَسِرَ ۝۵ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝۶﴾

'واته: "سوێند به‌ به‌ره‌به‌یان، وه‌ به‌ ده‌ شه‌وه‌یه‌که‌می مانگی قوریان، وه‌ به‌ تاک و جووت، وه‌ به‌ شه‌وگار، کاتیک که‌ تیده‌په‌ریت، نایا نه‌مانه‌ی که‌ سوێندیان پی خورا، شایسته‌ی سوێند پی‌خوداردن نین لای تیگه‌یشتوو (عاقل)!"

● له‌سوره‌تی (البقرة) داده‌فه‌رموی: ﴿أَيُّدٌ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝۳۱﴾

واته: "نایا هیچ که‌سیک له‌ نیوه‌ هه‌ز ده‌کات باخیکیه‌ییت، له‌ دارخورماو چه‌نده‌ها جوړپه‌زه‌ ترپینکه‌تیی و چه‌ند جوگه‌وړووبارنک به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا بپرات و هه‌موو جوړه‌ به‌روبووینکی تیداییت بو‌خاونه‌که‌ی و خۆی دووچارى پیری بووپی و چه‌ند نه‌وو مندالیکى لاوازی هه‌ییت، که‌چی له‌ناکاو، گه‌رده‌لولیک گه‌روگه‌رمیه‌کی به‌هیزی تیداییت و هه‌لکاته‌سه‌ری و یه‌کسه‌ریسووتیت؟! نه‌مه‌ زۆر جیی داخ و نیگه‌رانییه‌، چونکه‌ نه‌خۆی له‌به‌ر پیری، نه‌منداله‌کانی، له‌به‌ر بی هیزی، ناتوان

باخه که ناوه دان بکه نه وه، نا بهو شیویه، خودا نایه تو به لگه و نیشانه کانی ده خاته بهرچاوتان، بۆ نه وهی تیفکرن و بیربکه نه وه و خوتان مایه پووج و رهنج به خه سار نه که ن".

■ له سوره تی (یونس) دا، ده فدرموی: ﴿إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنْ السَّمَاءِ فَأَخْطَأَ بِهِ نَبَأُ الْأَرْضِ مِنْهَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أُنْزِلَ أَتْرُنًا لَيَالًا أَوْ زَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾﴾

واته: "یئگومان نموونهی ژیا نی نه م دنیا به، هه ره لهو بارانه ده چیت، له ناسمانه وه دامانباراندوه، جا به هو به وه ره وه کی زهویی گه شه ده کات و به به کدا چون به ره بوومی خوی پیشکه شه ده کات لهو خورا کانهی که هه م خه لکی و، هه م ناژه لیش لی ده خون، هه تا کاتیک وای لی دیت، زهویی به جوانی نه خه شو نیگاری خوی ده ره ده خات و خوی ده ره از نیت ته وه، خه لکه که ی واگومان ده به ن، به ره استیه هه می شه ده سه لاتداری ته واون به سه رهیدا، نا له و کاته دا که خه لکی خراپ و غافلن و دلیان به دنیا خۆ شه وه ره چی تاوان و گونا هه ده یکه ن، نه وه فدرمانی نی مه یان بۆ ده ره ده چیت له شه ودا، یان له ره وژدا، نه و سا وه ک کشتو کالی دروینه کراوی لی ده که ی ن، هه ره کو دروینی نه بوو ییت، نا بهو شیویه نایه ته کانی خۆ مان پروون ده که ی نه وه، بۆ که سانی ک، که بیر بکه نه وه تیفکرن، وا دیار ره وژیک دیت، پیشکه و تنی زانست

ده گاته ناستيكي زور بالا، خهلكي نهو سه ره ده مه زور غه را ده بن، به لام له پر يكتدا، خدا كو تا يي به هه موو شتيك ده يتييت".

• له سوره تي (الرعد) دا، ده فهر موي: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

واته: "خودا، نهو زاته يه، كه زهويپر اخستووه، به پاني و دري زي و، چهنده ها چياو رووباري تي دا داناوه (دروست كردووه)، ههروه ها له هه موو جو ره ميوه يه، جوتي نيرو مي تي دا دروست كردووه، شهو ده دات به سه ر روژ دا، به راستيي له وانه دا به لگه و نيشانه هه يه، بو نهو كه سانه ي كه بير ده كه نه وه".

۱۰. خودا، هيزي ناخاوتني به مروفي به خشيوه:

نيعمه تيكي ديكه، كه خوداي مه زن به مروفي به خشيوه و به زوريك له گيانه وهراني ديكه ي نه به خشيوه، بريتييه له ناخاوتن (په يئين). به راستيي زمان، نامرازنيكي زور كاري گه ره له ژياني هه ر مروفيكتدا، خوداي مه زن به مروفه كاني به خشيوه، تاكو له يه كتری تييگن و له يه كتری حالي بن و هه ست به ده رد و نه خو شييه كاني يه كتری بكن و زانياري له گه ل يه كتری نالوگوپ بكن.

بویه زمان بۆ مروّفه کان زۆر گرنگه، چونکه پردیکی په یوهندی له
نیوانیاندا دروست ده کات و له پښی زمانه وه ده توانن گوزارشت له هزر و
بیر و ناخی خوځیان بکهن.

خوای گه وړه له چه ندین شوینی قورئاندا، باسی له گرنگی زمان
کردووه بۆ مروّف، له وانه:

• له سوره تی (الرحمن) دا، ده فهرمویت: ﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ

۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴﴾

واته: "خودای به خشسنده، قورئانی فیریمحه مه د (ﷺ) کرد، ناده می
دروستکرد، وه فیری گفتوگوی کرد."

• له سوره تی (الروم) دا، ده فهرمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاخْتَلَفَ الْأَلْسِنَ كُمْ وَالْوَنُكُمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ۝۲۲﴾

واته: "وله نیشانه کانی دهسه لاتیخودا، دروستکردنی ناسمانه کان و
زهوی و جیاوازی زمانتان و په نگه زتانه، به راستی له وهدا، که باسکرا،
به لگهی زۆر ههیه بۆ زانایان."

• له سوره تی (البلد) دا، ده فهرمویت: ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝۹﴾

واته: "وه زمانیک و دوو لیومان پښ نه داوه؟"

• له سوره تی (ابراهیم) دا، ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا

بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱﴾

واته: "وه هیچ پیغه مبه ریکمان پړه وانه نه کړدوه، به زمانی گهله کی
خوی نه بیت، بۆ نه وهی نایینه کیان بۆ پروون بکاته وه، نه وساخودا، هر
که سینکی وستی، گومرای کړدوه، هر که سینکیشی
وستی، هیدایه تی داوه، هر نه ویش زالی کار دروسته".

● له سوره تی (مریم) دا، ده فەر مویت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم

لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۝۵۰﴾

واته: "له په حمد تی خومان، نه و انمان به هر مه ند کړد، باسی چاکه
نه و انمان خسته سر زمانینه ده میزاده کان".

● له سوره تی (النساء) دا، ده فەر مویت: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

۱۶۶﴾

واته: "وه خوداله گه ل مووسا قسه کی کړد، به قسه کړد".

۱۱. خودا، نازادی به مروؤف به خشیوه:

یه کیك لهو مافه گه وړانده کی خودای میهره بان به مروؤفی به خشیوه به
زوریک له بونه وهره کانی دیکه نه به خشیوه، بریتییه له نازادی بیر
ویاوه، واته، مروؤف به نازادی له دایک ده بیت و نازاده له هه لېژاردنی
نهو نایین و بهرنامه کی خوی دمه ویت و نهو پریازهی که خوی
هه لیده پرییت و دیگریته بهر، چونکه مروؤف خاوهن عقل و ژیری و هزر
و ویزدان و ههسته! ده توانی سپی له پهش، چاکه له خراپه، پاست له
چموت و پاک له پیس جیابکاته وه.

هه‌لێت، خودای مه‌زن له قورئانی پیرۆزدا باس له نازادیی مرۆف ده‌کات، بۆ نمونه:

■ له‌باره‌ی نازادیی بیروباوه‌ڕه‌وه، خودای مه‌زن له سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا الْإِلَهُ الْقَدِيمُ الْقَدِيمُ الْقَدِيمُ﴾ (١٥٦)

واته: "به‌هیچ جوړړك زۆر كردن نییه له وه‌رگرتنی بیروباوه‌ڕی نیس‌لامدا، ناییت به‌زۆر دینداری بکړیت و دین به‌زۆر نادریت به‌سه‌ر که‌سدا، چونکه به‌پراستی پێبازی چاک و دروست؛ ږوون و ناشکرا بووه و جیا‌بۆته‌وه له گومرایی و سه‌رکه‌شی".

● هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الانسان) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿هَلْ أَقْ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ (١) ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (٢) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ (٣)

واته: "به‌پراستی ماوه‌یه‌کی زۆر له ږوژگار به‌سه‌ر ئاده‌میزادا هات، که شتیکی وانه‌بو ناو به‌بریت. یی‌گومان نی‌مه‌ ئینسانمان دروستکرد له تیکه‌له‌یه‌ک، له سه‌ره‌می‌کوته‌یه‌کی بچووک و هیلکۆکه‌یه‌ک، له کاتی‌که‌دا ده‌مانه‌و‌یت تاقی بکه‌ینه‌وه، هه‌ر بۆیه ده‌زگای بیستن و بینیمان پێبه‌خشی، به‌پراستی ئی‌مه‌ږینمووی‌مان کرد بۆرپ‌گه‌یراست، به نازادیی ده‌توانیت بپێته که‌سایه‌تییه‌کی ئی‌ماندار و سوپاس‌گوزار، یان بێ باوه‌ڕ و خودانه‌ناس".

● له سورەتی (الکافرون) دا، دەفەرموی: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝١﴾

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝٢ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٣ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝٤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝٦﴾

واتە: "ئەي بیباوەڕینە، من ئەو بتانە ناپەرستم، کە ئێوە دەی پەرستن، وە ئێوەش ئەو خودایە ناپەرستن، کە من دەی پەرستم، وە من ئەو خودا پەرستیە ناکەم، کە ئێوە دەیکەن، وە ئێوەش ئەو خودا پەرستیە ناکەن، کە من دەیکەم، ئایینی خۆتان بۆ خۆتان، ئایینی خۆمیش بۆ خۆم".

● له سورەتی (الکەف) دا، دەفەرموی: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ

فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۝٢١﴾

واتە: "پێیان بڵێ: هەق هەر ئەوەیە، کە لە لایەن پەروردگار تانە وە بۆتان پەر وانه کراوە، جا ئەوەی دەیهوێت، با باوەڕ بهێنێت و، ئەوەی دەیهوێت، با کافرو بیباوەڕ بیت".

■ له سورەتی (المدرثر) دا دەفەرموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

﴿٢٨﴾

واتە: "هەموو کەسێک باری (پەهین) ی کردووەی خۆیەتی".

۱۲. خودا، عیلم ۱۱ زانستی به مروّف به خشیوه:

همه مو مروّفیک، به نه زانی و لاوازی و بیده سه لاتی له دایک ده بیت، به لامخودای گه وره، به لوتف و کهره می خوی، شهو به هرهیه ی پی به خشیوه، که له ریگهی عدقل و هوش و هزرو هدر پینج ههسته کانییه وه، فیری زانست و زانیاری و ناخافتن بیت و به زمانی جیاجیا قسه بکات و گوزارشت له هزرو بیرو ناخی خوی بکات و له گه گله نهوانی دیکه دا بیرو را نالو گوپ بکات .

هه ره وه که چهند سورته یکی قورنانی پیروژدا، ناماژ بهم هه قیقه ته ده کات، له وانه:

■ له سورته ی (العلق) دا، ده فره موی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ① خَلَقَ

الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ③ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑤ ﴿

واته: "تهی محمه ده (ﷻ)، بخوینه به ناوی په روه رد گارته وه، که هه موو شتیکی دروست کردووه، مروّفی دروست کردووه له خوینیکی به ستوو، بخوینه، په روه رد گاری تو، له هه موو که سبه خشده تره، نه وهی که مروّفی فیری نووسین کردووه به قه له م، مروّفی شاره زا کردووه بهو شتانه ی که نهی ده زانی".

● له سورته ی (البقرة) دا، ده فره موی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿٢٠﴾ وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكِ فَقَالَ أَنْثُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾ قَالَ يَتَادُمُ أَنْثِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْ أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾ ﴿

واته: "بیریان بینوه، کاتیک که پەروەردگاری تۆ، بە فریشتەکانی وت: بە پراستی من چیشینیکی لە سەر زەویدروست دەکەم.

فریشتەکان وتیان: نایا کەسیکی وای تیا دروست دەکەیت، کە خراپەو بەدیی تیدا بکات، وە خوێنی تیا برێژیت؟ لە کاتیکدا، کە نێمەیات دەکەین، بەستایشکردنت، و» بەپاک پاتەگرین!

خودا فەرمووی: ییگومان ئەوەی من دەیزانم، ئێوە نایزانن، خودا ناوی هەموو شتێکی فیزی نادم کرد، لە پاشان ئەو شتانەی نیشانی فریشتەکانیشی دا، وەخودا پتی فەرموون: ناوی ئەمانەم پی بڵێن ئەگەر پراست دەکەن، کە ئێوە لە نادەمی باشترن؟ هەموو وتیان: خودایە تۆ پاکیت لە هەلە، ئێمە هیچ نازانین، مەگەر ئەوەی کە خۆت فیرت کردبین، بەپراستی هەر تۆیت زاناو دانا. خودا فەرمووی: ئەو نادەم ناوی ئەو شتانەیانی بڵێ. جا کاتیک کە ناوەکانی پی وتن، خودا فەرمووی: ئەو پی نەوتن؟ ییگومانمن ناگادارم بە نەینی ناسمانەکان و زەوی، وە ناگادارم بەوەی کە بە ناشکرا دیکن، وە بە ئەوەی کە دەشارنەوه؟

● له سوره تي (المجادلة) دا، ده فرموي: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ

وَالَّذِينَ ءَاتَوْا اَلْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾﴾

واته: "خوای گهوره نهوانه ی نیمانیان هیئاوه له یتوه و نهوانه شتان زانست و زانیارییان پیدراوه، چهنده ها پله و پایه بهر زیان ده کاته وه، خودایش ناگایه به و کارو کرده وانه ی که نه جانی دهنه".

● له سوره تي (القلم) دا، ده فرموي: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾﴾

واته: "به (نون) ده خویرته وه، سویند به پینوس و به و دیرانه ی دهنوسن".

■ له سوره تي (الزمر) دا، ده فرموي: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا اَلْأَلْبَابِ ﴿١﴾﴾

واته: "بلای نایا نهوانه ی ده زان، به کسان له گمل نهوانه ی که نازان؟ به راستی ته نیا خاوه نانی ژیری ناموژگاری و مرده گرن".

■ له سوره تي (فاطر) دا، ده فرموي: ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ

وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ اَلْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ

عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾﴾

واته: "به راستی هر زانا کان پهی به و نه یتییانه دهن و له ناو بهنده کانیخودا دا هر نهوان له خودا دهرسن، له سه رده می علم و زانستدا، نه م راستیه روونه، چونکه کاتیک زانا و سپوران، پهی به ورده کاری به دیه یتراوان دهن، زور هه ست به گه ورهی و ده سه لاتیخودا ده کن،

بەرپاستیی ئەو خودایە زۆر بالادەستە و، زۆر یشلیۆردە، کاتیکی پەرووی تێدە کەن و باوەری پێدەهێنن."

۱۳. خودا، ژایانی بە مەرۆف بە خشیوه:

ژایان و بوونی مەرۆف بە دەستخودایە و، جگە لەخودا، لە دەسەلاتی هیچ کەسیکدا نییه ژایان بە مەرۆف بیه خشیت و گیان بکات بە بەریدا، بۆیه مەزنترین نیعمەت، کەخودا بە مەرۆفی بە خشی بیّت، بریتییه لە نیعمەتی ژایان، واتە، خودای دلوڤان، مەرۆفی لە نەبوونەوه هیناوتە بوونەوه مافی ژایانی پێ بە خشیوه، هەر وەک لە چەندین نایەتی قورئانی پیرۆزدا ئەم پراستییه دەخاتە پوو، لەوانە:

■ لە سورەتی (النساء) دا، دەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ

واتە: "ئەو خەلکینە، لە خەشەم و ناپەزایی ئەو پەروەردگارتان خۆ پاریژن، کە ئێوەی لە تاکە نەفسێک دروستکردووه، هەر لەو نەفسەش هاوسەرەکی بەدیھیناو، لەو دووانە، پیاوان و ژنانی زۆری خستۆتەوه و بلاوکردەوه."

● لە سورەتی (الانعام) دا دەفرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ

قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ۚ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ۚ

واتە: "خودا ئەو زاتەیه، کە ئێوەی لە قورپێک دروستکردووه، لەوهدوا کاتیکی بریاریدا، کە خەوتنە، وەک نێو مەرگی، بۆ ماوەیەکی بێشک

له‌ندامه هه‌ستیاره‌کان له‌کار ده‌که‌ون، وه‌ کاتیکی دیاریکراوی تریشی لای خۆی بریارداوه، بۆ هه‌موو که‌سیک، که‌ کاتی ته‌واوبوونی ته‌مه‌نیه‌تی، پاش نه‌و هه‌موو به‌لگانه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی بی سنوور بخودا، که‌چینه‌و نینکاری زیندوو بوونه‌وه‌ ده‌که‌ن و هه‌ر له‌ گومان‌دان!

■ له‌ سورته‌ی (الأعراف) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (١١)

واته‌: "سوتند بێت ییگومان نیوه‌مان به‌دییه‌نا، پاشان شکل و شیوه‌مان کێشان، پاشان وتمان به‌ فریشه‌کان: کړنۆش به‌رن بۆ ناده‌م، هه‌موویانیه‌ کسه‌ر کړنۆشیان برد، جگه‌ له‌ شه‌یتان نه‌بیت، که‌ له‌ کړنۆشه‌ران نه‌بوو".

■ دیسان له‌ سورته‌ی (الأعراف) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ (١٨٩)

واته‌: "خوا نه‌و زاته‌یه‌، که‌ نیوه‌ی دروستکردوه‌ له‌ یه‌ک که‌س، که‌ (ناده‌م)ه‌، هه‌ر له‌خۆیشی هاوسه‌ری به‌دییه‌ناوه‌، تا له‌لای به‌حه‌سێته‌وه‌ (نارام بگریت)".

● له‌ سورته‌ی (الحجر) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ﴾ (١٦)

واته: "سۆندبى، يىگومان ئىمه ئادهمىمان دروستكرد له قورپىكپرەشى
ترشاوپرەق".

■ له سورەتى (النحل)، ده فەرموى: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا
هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ ﴿١﴾

واته: "ئادەمى دروستكرد له دلۆپە ئاوتك، كەچى بۆتە دوژمنىكى
ناشكرا".

● له سورەتى (مريم) دا، ده فەرموى: ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا
خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا﴾ ﴿١٧﴾

واته: "ئەو ئادەمىزاد بۆ بىرناكاتەو؟ كە يىگومان ئىمه له سەرهتاو
ئەومان دروستكردوو، كە ئەو هېچ نەبوو!"

● له سورەتى (الأنعام) دا، ده فەرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ ﴿١٨﴾

واته: "ئە ئەو خودايە زاتىكە، كە ئىوێ دروستكردوو له يەك
كەس (ئادەم)، ئىنجالە پشەتى باوكتانا نىشتەجىكران، دواتر شەبە
شەيوپەكى كاتىبى، له منداڵدانى داىكتاندا دانران، بەپراستى
نايەتە كانمانر وونكردۆتەو بۆ كەسانى، بهوردى بىرەكەنەو".

● له سورەتى (الأعراف) دا، ده فەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ ﴿١٨٩﴾

واته: "خودا نهو زاتهيه، كه نيوي دروستكردوو له يهك كه س، كه (نادهم)، هه
 هه له خوځيشي هاوسهري به ديهيئاوه، تا له لاي به ده سيته وه (نارام
 بگري)".

● له سوره تي (المؤمنون) دا، ده فهرموي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝١٣ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝١٤ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ
 عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْلًا فَكَسَوْنَا
 الْعِظْلَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝١٥ ثُمَّ
 إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٦﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

واته: "سوتند به خدا، به راستي مړوځمان دروستكرد له خولاسه و پالفتيه
 له قور، له پاشان نه ومانكرد به نوتفه يهك، له نارامگايه كي قايمله ناو
 (مندالداني دايك) دا، دواتر نوتفه كه مانكرد به خوڼي مهيو، نينجا
 خوڼنه مهيوه كه شمان كرد به پارچه گوشتيكي جواو، نينجا نه و شمان
 كړ به نيسقان، نينجا په يكه ره نيسكه كه مانبه گوشت داپوشي، پاشان
 نه ومانكرد به دروستكراو نكي تر. جا گه وړه و پيروزه نه و خدايه ي، كه
 چاكتريني به ديهيئنه رانه، پاشان به راستي نيوه له دواي نه وه، هه مورتان
 ده مرن، له پاشان، ييگومان نيوه له پروزي دوايدا زيندوو ده كړنه وه."

■ له سوره تي (الانسان) دا، ده فهرموي: ﴿هَٰذَا أَنَا عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ
 الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝١ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ
 فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٢﴾

واته: "يىگومان ماويه كى زۆر له رۆژگار به سهر ئادهميدا تىپهري،
كه شتيكى وانه بوو ناوبيري، بهراستىي ئيمه ئادهمىزادمان دروست كرد له
دلۆپىك ناوى تىكه ئ له گهلى توخم، تا تاقى بكهينهوه، ئينجا گيرامان
به بيسهري بينهر".

له كوی هاتیت؟

هەر له گەڵ پەیدا بوونی ژيان له سەر هەسارەى زەوى، ئەم پرسىاره له ناو مېشكى مرۆفەكاندا پەيدا بوو، ناخۆ مرۆف له كۆي هاتوو، بە واتايەكى دىكه: كى مرۆفى هێناوتە بوون (وجود) هوه؟
بۆ وەلامدانەوى ئەم پرسىاره، مرۆفەكان بەسەر دوو بەرەدا دابەشبوون، بەرهى بېباوەران و بەرهى باوەرداران.

هەلبەت، بېباوەرانیىش دەكرێن بە دوو لقەوه:

لقى يەكەم: پێيان وايە مرۆف بەرھەمى سروشتە، وايە، سەرەتا وەك گيا شين دەبێ و پەيتا پەيتا گەورە دەبێ، ئينجا كە پير بوو، سىسەلە گەپرێ و كۆتايى پێ دى و ئەم سنارىۆيه، واتە له داىك بوون، ئينجا مردن، تا ئەبەد لەسەر ئەم هەسارىه بەردەوام دەبێ و ئەم دنيايه، دنيايهكى جاويدانىيه و هېچ خاوەنىكى نيه و هەتا هەتايە دەمىتێتەوه و لەناو ناچێت!

لايەنگرانى ئەم بىرۆكەيه بە سروشتگەرا ناسراون، چونكە بوونى مرۆف دەدەنە پال سروشت و، باوەريان بە زیدوو بوونەوه هەق و حىساب و بەهەشت و دۆزەخ نيه.

كەچى لقى دووم: له بېباوەران، كە بە (داروين و لاينەنگرانى بىردۆزى داروينيزم) ناسراون، پێيان وايە، ئەسلى مرۆف له مەيموونەوه سەرچاوى گرتوو، واتە: مرۆف سەرەتا مەيموون بوو! ئينجا پەيتا پەيتا پەرهى

سەندوۋە و گەشەي كىردوۋە، تا بوۋە بە مرۇف! ئەم بىردۆزە، بە بىردۆزى
پەرەسەندىن باۋە. (۱۱)

بەلام زاناين ئەو بىردۆزەيان رەتكىدۆتەۋە، كۆمەلىك زاناى ئەمىرىكى،
توئىزىنەۋەيەكيان لەسەر ئەو بۆھىللە كىردوۋە كە بەرپرسە لە زمان و
قسە كىردى مرۇف و ئەنجامى توئىزىنەۋەكەشيان بىردۆزى پەرەسەندىنى
داروين رەتدە كاتەۋە.

بە گىررى سايتى تورك لايف، گۇفارى "سىل"، توئىزىنەۋەيەكى كۆمەلىك
زاناى ئەمىرىكى بىلاۋ كىردەۋە لەبارەي ئەو بۆھىللەي كە بە "فۇكس پى دوو"،
ناسراۋە و بەرپرسە لە پەرەسەندىنى زمانى قسە كىردى و فېربوون لەلاي
مرۇف.

پىشتىر ۋا باۋەردە كرا كە ئەو بۆھىللە جياكەرەۋەيەكى بە دانىشتوانى ئىستاي
جىهان داۋە و دانىشتوانى سەرەتا نىشتە جىببوى سەر زەۋى، ئەو
جياكەرەۋەيان لە زمان و قسە كىردى نەبوۋە.

كەچى لە توئىزىنەۋەي ئەو كۆمەللە زاناى ئەمىرىكا ئەۋە دەرگەۋتوۋە كە
يەك كۆپى لەو بۆھىللە لەۋانى دىكە باۋترە، بەلام كاتىك ھەرىكە و بە
تەنيا سەيرى جياۋازىيەكان لە مرۇفايەتى بىكىرت، ئەۋە جياۋازىيەكى پروون
دەبىندىرت.

(۱) داروين، زاناىەكى زىندەۋەرزانى بەرىتانى بوو، لە نىۋان سالانى (۱۸۰۹ - ۱۸۸۲) لە بەرىتانىا
زىابور، خاۋىنى بىردۆزى پەرەسەندىن بوو، ئەو پىنى ۋابوۋ مرۇف لە نەسلدا مەيموۋە.

له بهر نهوه ئیستا پالنەرتك لای زانایان ههیه كه له پرۆسهی پهرهسهندنه
 مرۆفهمه دووباره چاو به رۆلی نهو بۆهینلهدا بخشیننهوه. نهنجامی نهو
 توێژینهوهیه، پێچهوانه ی بیرهۆزی داروینه، كه له بهاری پهرهسهندنهوه دایناوه
 و نهسلێ مرۆف دهگهڕینیتهوه بۆ سههر مهیمون!

بهلام بهره ی باومرداران وخوداناسان، به پێچهوانه ی نهوانی دیکه، بوونی
 مرۆف دهدهنه پالخوا، واته باومریان به (الله) ههیه، كه خالق و بهدیهندری
 مرۆفه. ههروهها باومریان بهوه ههیه كه مرۆف بوونهوه رێکی سههرهخویه،
 نهك له (مهیمون) هوه سههرچاوه ی گرتییت.

بۆیه باومریان بهو پهیامه ههیه، كه خودای مهزن له ئادهمهوه تا خاتمه، له
 ئاسمانهوه بۆ سههر مرۆفی دابهزاندوه و تییدا ههقیقهتی دروستبوون و
 هاتنی مرۆف بۆ سههر نهم ههسارهیه دهخاته روو و پیمان دهلیت: مرۆف
 سههرتا له خۆل دروستکراوه، ئینجاخوداگیانی کردوه به بهریدا.
 ههروهك له قورئانی پیرۆز له چهندین ئایهتدا، ئاماژه بهم ههقیقهته
 دهکات، لهوانه:

■ له سورهتی (الانفطار)دا، دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ رَبُّكَ أََلْكَرِيمِ

﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾﴾.

واته: "ئه ی ئینسان، چی تۆی خهلتاندوه به پهروهردگاری گهروهو
 بهخشندهت، نهوپهروهردگاره ی كه دروستی کردوویت و رێکی خستویت
 و جیای کردووته له گیانه بهرانی تر، له ههر وێنهیه کدا كه خۆی
 وستییتییه کی خستویت".

• له سورەتى (الحج) دا، دەفەرموى: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُؤَوِّفُ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَنَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥٠﴾

واتە: "ئەى خەلىكە، ئەگەر ئێوە گومانتان لە زىندوو بوونەوه هەيه، ئەوه چاك بزانن كە ئێمه سەرەتا ئێوەمان لە خاك و خۆل دروستكردوو، لەوهودوا، ئەوه كان لە نوتفەيهك پەيدا بوون، پاشان نوتفەش دەبێتە خوڤەلوا سەرتك لەناو منداڵدانا، لەوهودوا دەبێتە گۆشتپارەيه كى تەواوو سەررو سىمادار، يان ناتەواو، هەموو ئەم شتانه دەهێنینهوه يادتان، تا بۆتانپروون بكەينهوه، كە ئێمه ئاوا ئێوەمان دروستكردوو و دووبارە دروستكردنەوه شتان لایان ئاسانە، ئەوش بمانهویت لە منداڵدانه كاندا جیگيرى دەكەين، تا كاتیكى ديارىكراو، لەوهودوا بەساوايى و بەبچوو كى دەرتاندههێنين لە سكى داىكتان، دوايى بۆ ئەوهى گەوره بين و بگەنە ئەوپەرى هێزو تواناتان، هەتانهبه گەنجیدەمرتێت، هەشتانه دەگەرپێرتتەوه بۆ پەرپوو تێرنى تەمەنەكان، بۆ ئەوهى هېچ شتێك نەزانیت، دواى ئەوهى جارێك دەرزانى، بەلگەيه كى تێرش لەسەر

زیندوووبونوه نهوویه، که نهی نینسان: تو زهویش دهینیت وشک و برنگه، جا کاتیک ناوی بارانمان بهسردا باراند، داده چله کیت و دهله رزیت و تووه کان چه کهره ده کهن و په گ و چل دهرده کهن و دهرپوتن، نهوسا له هه موو جوړه گز و گیار گول و گولزارنکی جوان جووت دهرپوتیت".

■ له سوره تی (النساء) دا، ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝١﴾

واته: "نهی خه لکینه، له خه شسم و نار په زایی نهو په روره د گار هتان خو پیاړیزن، که نیهی له تا که نه فسیک دروست کردوه، هر لهو نه فسهش هاوسره کی به دپهیناوه و لهو دووانه پیاوان و ژنانی زوری خستوتهوه و بلاو کردوه".

■ له سوره تی (المؤمنون) دا، ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝١٢ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْثَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّفُثَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْمَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْلًا فَكَسَوْنَا الْعِظْلَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝١٤﴾

واته: "سوتند به خوا، به راستی مروثمان دروستکرد له خولاسه و پالفتیه له قور، له پاشان نهومان کرد به نوتفه یه که له نارامگایه کی قایم (منالدانی دایک) دا، دواتر نوتفه که مان کرد به خورنی مهیو، نینجا خورنه مهیوه که شمان کرد به پارچه گوشتیکی جوواو، نینجا

نهویشمان کرد به نیسقان، نینجا پمیکه ره نیسکه که مانبه گوشتدا پویشی، پاشان نهومان کرد به دروستکراوکی تر، جا گه وره و پیروزه نهو خودایه که چاکترینی به دیهینه رانه.

• له سوره تی (آل عمران) دا، ده فرموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ

كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾﴾

واته: "بهراستی وینهی دروستبوونی عیسا لایخودا، وه ک وینهی نادهم وایه، که دروستی کرد له گل، له پاشان پی و ت بیه، نهویش بوو."

■ له سوره تی (الأعراف) دا، ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ

صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ

السَّاجِدِينَ ﴿٣٦﴾﴾

واته: "سویند به خوا، بهراستی نیمه باوه گه وره ی نیوه مان دروستکردو نهخش و نیگارپر والته و پوخساری نیوه مان کیشا، پاشان وتمان به فریشته کان: نادهبیه فرمانیخودا، کپنوش بهرن بو نادهم (کپنوشیریز)، جا هه موو فریشته کان کپنوشیان برد، جگه له نیبلیس، که فرمانیخودای شکاند و له کپنوشبه ران نه بوو."

بۆچی ھاتیت؟

ھەلبەت، لەو پۈژمەو ھەم مەرۆف ھاتووتە سەر ئەم ھەسارە، ھەمیشە ئەم پەرسیارە کراوە و دەکرت، ناخۆ مەرۆف بۆچی ھاتووتە سەر ئەم ھەسارە؟ بە واتایەکی دیکە، ئەرکی مەرۆف لەسەر ئەم ھەسارە چییە؟ نایا تەنیا چەند پۈژو مانگ و سالیك لیژە دەگوزەرتی، دواتر کۆتایی پەندیت و ھەک گیا ھەلدەوێرت و دەیت بە خۆ! یان ئەم مەرۆف بە مەبەست ھێناوتە ئەم دنیا، بۆ ئەو زووی ئاوەدان بکاتەو تاقی بکرتەو؟ ناخۆ کاری خێر دەکات یان شەپ، ناخۆ رینگە پاست دەگرتەبەر یان چەوت؟ ناخۆ بۆ دۆزەخ کار دەکات یان بۆ بەھەشت؟ ناخۆ بە فرمانی خودا دەکات یان شەیتان؟

بێگومان مەرۆفەکان دوو ھەڵامیان بۆ پەرسیار سەرە ھەبە؟

❖ ھەڵامی یەكەم: ھە بەرەیی بیاوەرەکان، کە بوونی مەرۆف دەدەنە پال سەرشت، واتە پێیان وایە مەرۆف لە دایکبووی سەرشت، پۈژیک دیتە دنیاو پۈژیکیش دنیا جیدیلێت و کۆتایی پەچ دیت، ھەرەک قورئانی پیرۆز لە چەندین ئایەتدا باسی ئەم جۆرە لە مەرۆفانە کردووە، لەوانە:

• لە سورەتی (الجابیة)دا، دەفرموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ

وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ، وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن

بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا

الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا نُنْفَخَتِ النَّفْسُ مِن مَّنِّهَا فَمَآ يَكُونُ ﴿٢٤﴾

كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعُوا بِأَبَانًا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ
 يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرَى كُلَّ
 أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ
 عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَاتِيئًا عَلَيْهِمُ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا تُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا
 قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا
 وَمَا نَحْنُ بِمُتَنَبِّئِينَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَمَا
 لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾

واته: "ههوالم بدهی، نایا نهوکهسهی که ویست و نارهزوی خوی
 کردوته خودای خوی؟! بههوی نهوهوه، خودایش گومرای کردوهوه، که
 زانیوتتی شایهنی نهویه، له نهجامی بهدههلرستی خویدا و، موری
 ناوه به دهزگای بیستن و دل و دهروونیداو پهردهشی هیناوه بهسهه چاوو
 دهزگای بینینیدا، جا نیتیر کی هیه جگه لهخودا، هیدایهت و رینموی
 بکات؟ نایا بیر ناکانهوهو ناموژگاری وهرناگرن؟ خودانهناسان دهیانوت:
 ژیان تهنیا ژیانیهه دنیاویه، دهمرین و دهژین به نوره، ههر پوژگارو

زەمانە کاریگەرن تيامانداو دەمان مریتن و هیچی تر! جا ئەوانە وەنەیت
 لەسەر بنچینە ی هیچ جۆرە زانست و زانیارییەك ئەوە بڵین، بەلكو تەنیا
 پشت بە گومان و دوودلی دەبەستن، کاتیکیش نایەتەکانی قورنانی
 ئیمەیان بەسەردا دەخوێنرتەو، کە بەلگە ی زۆر بەهێزو پرونی تێدایە
 لەسەر زیندوو بوونەو، هەموو بەلگە یەکیان هاتۆتە سەر ئەو ی کە دەلین:
 دەباشە باوک و باپیرانی مردوومان بۆ زیندوو بکەنەو، ئەگەر راست
 دەکەن؟!

شایەنی باسە کە هەزرتی عیسا ئەو کار ی بۆ خەلکی ئەنجامدا، بە
 ویستیخودا، کە چی و تراو: ئەمە سیحر و جادوو؟! نە ی
 پیغمبەر (ﷺ) پێیان بلی: ئەو شتانە بە دەست ئیمە نییە، ئەو هەر خودایە
 ژیا تان پێ دەبەخشی و پاشان دەتان مریتن و دوا ی ئەو، لە پۆزی
 قیامەتدا کۆتان دەکاتەو، کە هیچ گومانی تێدا نییە، بەلام زۆربە ی
 خەلکی ئەمە نازان، هەر خودا خاوەنی ناسمانەکان و زەویە، ئەو پۆزە ی
 کە قیامەت بەرپا دەیت، هەر ئەو پۆزە هەر چی بەتالپەرسست و ناحق
 پەرستانە لە زەرەرمەندییەکی زۆر گەورەدا دەبن، ئەو پۆزە دەبینیت،
 هەموو خەلکی بە چۆکدا هاتوون و لەسەر ئەژنۆو پەنجەکانیان نامادەن،
 هەر کەس چاوەڕپێ بانگکردنە بۆ لیپرسینەو، نامادە ی دەستبەجێر پەریت
 و را بکات، بۆ بەردەم دادگای پەر لە دادی پەروردگار، هەر قەوم و
 ھۆزێک بانگ دەکرت بۆ لای ئەو کتیبە ی کە بۆ پەرمانە کراو، یاخود
 بانگ دەکرت بۆ لای نامە ی کردەوەکانی، ئەوسا پێیان دەوتریت:
 ئەمڕۆ ئیدی پاداشتی ئەو کاروکردەوانە ی کە دەتان کرد دەدرتەو،

ئەمە ئىدى نامەى كىردەۋە كاتتانه كە تۆمارمان كىردەۋە لەسەرتان، خۇى
 گىۋايە قىسە دەكات و ەق بىژە، دىارە كىردەۋە كانمان تۆمار كىراۋە لەسەر
 دەزگای زۆر پىشكەۋتوو، چۈنكە بەپاستىي ئىمە كاتى خۇى ئەۋەى
 ئىۋە دەتان كىرد لەبەرمان دەگىرەۋە، جا ئەۋ كاتە ئەۋانەى باۋەرپىان
 ەئىناۋە، ۋە كارو كىردەۋە چاكە كانىيان ئەنجام داۋە، ئەۋە پەرۋەرد گارىيان
 دەيانخاتە ژىر سايەپرەمەت و مىھەربانى خۇيەۋە، تەنبا ئەۋە سەر كەۋتن
 و سەرفرازىە كى ناشكرايە، بەلام ئەۋانەى كە بىباۋىر و كافىر بوون، پىيان
 دەۋىرت: باشە، ئىۋە نايەتە كانى منتان بەسەردا دەخوئىرايەۋە؟! كەچى
 خۇتان بەگەۋرەۋە زل دەزانى، بەپاستىي ئىۋە ھۆزىكى تاۋانبارو تاۋانكار
 بوون، كاتىكىش بوترايە: بىگومان بەلئىنخودارپاستە و پوژى قىامەت
 ەەر دىت و گومانى تىادا نىيە، ئىۋە لە ۋەلامدا دەتانوت: ئىمە ەەر
 نازانىرپوژى قىامەت چىيە؟! ئىمە ەەر گومان دەبەين و دلئىا نىن! ئەۋ
 كاتە لە قىامەتدا، ئەۋ كارو كىردەۋە ناشىرىنانەى كە كىردەۋىانە بوىيان
 دەردە كەۋىت و ناشكرا دەيىت، ئەۋەش كە گالئەيان پىدە كىردو باۋەرپىان
 پىي نەبو، كە سزاۋ نازارى دۆزەخە، لە ەمەۋ لايە كەۋە دەۋرىان دەدات و
 پىگەپر زگارىيان لى دەپرىت، پىيان دەۋىرت: لەمپو بەدۋاۋە، ئىدى ئىۋە
 فەرامۆش دەكەين و پشەتگىرتان دەخەين، ەەرۋەك چۆن ئىۋە باۋەرپىان
 بەم پوژەتان فەرامۆش كىرد، شوئى نىشەتەجى و ەۋانەۋەشتان ناۋ
 ناگرى دۆزەخە، كە سىشتان دەست ناكەۋىت پشەتوانى و پشەتگىرتان لى
 بكات".

■ له سوره تي (المؤمنون) دا ده فهرموي: ﴿أَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ

تُرَابًا وَعِظْلًا أَنْكُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾﴾

واته: "نایا هه پره شه تان لیده کات به وی کاتیک بمرن و ببښه وه به خاک و

نیسک، نیوه زیندووده کړینه وه و له خاک دهرده هیترته دهره وه"!

دووړه و زلار دووړه نهو هه پره شه یی که لیتان ده کړت بیته دی و

(زیندووبکړینه وه)!

ژبان ته نها ژبانی شم دنیا به مانه و هیچی تر نییه، دژبن و دهمرین و

نیمه زیندو و ناکړینه وه"!

● له سوره تي (یونس) دا ده فهرموي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا

وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾﴾

واته: "به پراستی نه وانه ی به هیوای دیداری نیمه نین له دواړوژدا و،

پازی بوون به ژبانی دنیاو دلنیا بوون پی، وه نه وانه ی بیتاگان له

نایه ته کانی نیمه، نه وانه جیگایان دوزه خه له بهر نهو کړد وانه ی که له

دنیا دا دیانکړد".

● له سوره تي (التغابن) دا ده فهرموي: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذَّبَ قُلُوبُهُمْ

وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾﴾

واته: "ئەوانەى بىباوەر بوون، بە بۆچوونى خۆيان وتيان: ھەرگىز زىندوو ناكرينهوه، پتيان بلى: وانىيه، سوتند به پەروەردگارم، بەپراستىي ھەر زىندوو دەكرينهوه، پاشان شاگادار دەكرينهوه لە ھەموو ئەو كارو كردهوانەى، كە ئەنجامتان دەدا، ئەوەش بۆخودا زۆر ئاسان و سادەيه."

■ لە سورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِبَائِنًا يُجْحَدُونَ﴾ (٥١)

واته: "ئەوانەى كە كاتى خۆى نايينه كەيان بەگەمەو گالته گرتبوو، ژيانى دنيا غەپراو سەرگەردانى كردبوون و خەلەتاندنى، جا ئيمە ئەمپرو ئەوانە فەرامۆش دەكەين، ھەروەكو ئەوان ئەم پۆزەيان فەرامۆش كردو لەبەر خۆيان بردبۆو، ھەروەھا بەھۆى ئەوەشەو كە دژى ئايەتەكانى ئيمە دەوستان و نىنكارى و بەربەرەكانيان دەكرد."

■ لە سورەتى (الأنعام) دا دەفەرموى: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْشَرُنَا عَلَىٰ مَا قَرَرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ (٢١)

واته: "بەپراستىي ئەوانەى كە باوەريان بەشامادەبوونى بەردەم دادگايخودايى نەبوو، زەرەريان كردو خۆيان دۆراند، كاتىكىش قىامەت كتوپر يەخەيان پندەگرت، دەلێن: ناخ و داخ و پەشىمانى بۆ ئەو پۆزگارى بەكەمتەرخەمى و بەرەلایى و سەرکەشى و تاوانبردمانەسەر،

له کاتیڤدا، نهوانه هه موو تاوان و گوناهیان داوه به کوڵیاند، ناگادارین که چهنده خراپه، کوۆل و باری وا، که هه لی ده گرن.

• له سورهتی (المدر) دا ده فهرموئ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۖ﴾
 إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ
 ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحْمُسُ
 مَعَ الْخَافِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

واته: "چونکه له قیامهتدا هه موو کهس بارمهتی ده سته پشخه ری
 خۆیه تی، کردوه کانی دینه وهری، جگه له دهسته یراستان و نیماندارانی
 کردوه چاک، له ناو به هه شته کاندان و پرسیار له تاوانبارنده کهن، نهوه چی
 بوو نیوه یراپه چی دۆزه خ کرد؟! به که ساسیه وه ده لێن: ئیمه له نوێژگه ران
 نه بووین، واته، نوێژمان به رپا نه ده کرد، ههروه ها خۆراکمان به هه ژاران
 نه ده به خشی، هه مدیس ئیمه له گه لزماندریژو بی نابروه کاند قسه ی
 خۆمان ده کردو له بابیه تی نهوانمان ده گوت و په خنه ی بیجیمان ده گرت،
 له گه لیان پرۆده چووین، ئیمه باوهرمان به رۆژی پاداشت نه بوو، هه تا مردن
 یه خه ی پیگرتین و رۆژگاری ته مه نمان کوۆتایی هات."

▪ له سورهتی (النجم) دا، ده فهرموئ: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
 يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ﴾

واته: "جا که وابهو پشت هه لکه له وه یرووی وهرچه رخانه دوه له قورنایی
 ئیمه، جگه له ژبانی ئه م دنیا به ش هیه چی تری ناوی."

● له سورهتی (المؤمنون) دا، ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنَنَّ ﴿٧١﴾﴾

واته: "به راستی نهوانی باوې به قیامه تناهینن، وئل ولادهرن له ریځه وړتیا زیږاست".

● له سورهتی (هود) دا، ده فهرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَدُ هَٰؤُلَاءِ

الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾﴾ الَّذِينَ

يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾﴾

واته: "کی لهوه سته مکار تره، که درو بدناو بخوداوه هه لېبه ستیت؟ بهوهی که بلې: خودا هاوېل یان کوری ههیه! نهوانه نیشانی په روږد گاریان ده درین و شایه ته کانی قیامت، که فریشته و پیغه مبه ران و بانگ خوازان، ده لېن: نا نهوانه، نهوانه که درو یان کرد به دهم په روږد گاریانه وه؟ نا گادارین! نه فره تیخودا له سر سته مکارانه، نهوانه به نهرم و نیانی و له سره خو به ره لهستی په یامیخودا ده که ن و به لاری ده یانه ویت و ده یانه ویت به هه لهو ناته واوی بیناسینن به خه لکی و نهوانه باوې ریان به پوژی دواپی نییه".

■ له سورهتی (الحج) دا، ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ

مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْتُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَرٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن

مُضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ

أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُنْفِقُ وَمِنْكُمْ مَنْ يَرْدُ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَلِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ نَوْعٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

واته: "نهى خه لکینه، نه گمر نیوه گومانتان له زیندوو بوونه وه ههیه، نه وه چاک بزانی، که نیمه سه رها نیوه مان له خاک و خول دروستکردووه، لهوودوا نه وه کان له نوتفه یه که پهیدا بوون، پاشان نوتفه ش دهیته خو هه لواسه رنک له ناو مندا لانداندا، لهوودوا دهیته گۆشتپارمیه کی ته واوو سه رو سیماداریان ناتواو، هه موو نه م شتانه دهیینه موه یادتان، تا بو تان پروون بکهینه وه، که نیمه تاوا نیوه مان دروستکردووه دووباره دروستکردنه وه شتان لایمان ناسانه، نه وه ش بمانه ویت له مندا لانه کانداندا جینگیری ده کهین، تا کاتیکی دیار یکراو، لهوودوا به ساوایی و به بچو وکیله سکی دایکتانده رتانه هیئین، دواپی بو نه وه ی گه وړه ببن و بگه نه نه و په پری هیزو تواناتان، هه تانه به گه نجیده مر تریت، هه شتانه ده گه پرنرته وه بو په پووترینی ته مه نه کان، بو نه وه ی هیچ شتیک نه زانیت، دواپی نه وه ی جاران دهیزانی، به لگه یه کی تریش له سه رو زیندوو بوونه وه نه ویه که نه ی نینسان: تو زه ویش دهینیت وشک و برنگه، جا کاتیک ناوی بارانمان به سه ردا باراند، داده چله کیټ و دهله رزیت و توه کان چه که ره ده کهن و په گ و چل درده کهن و دپوین، نه وسا له هه موو جوړه گز و گیاو گول و گولزارنکی جوان جووت دپوینیت".

مَنْ يُعِ الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْشَأْتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ ﴿٨٠﴾

واته: "نمونه‌ی لاوازی و ییده‌سه‌لاتی بۆ ئیمه هیتاوه‌وه‌وو به‌دیهاونی
خۆی له‌بیرکردوه، ده‌یوت: کێ ئهم ئێسکانه زیندوو ده‌کاته‌وه؟ له
کاتێکدا که‌ پزێوو و پرۆکاوان؟! پێیان بڵێ: نمو زاته‌ی که‌ یه‌که‌مجار
دروستی کرد، ههر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌هه‌موو
دروستکراونێک زاناو ناگایه‌، دروستکردن و دروستکردنه‌وه‌ی هه‌موو
شتێکی لا ناسانه‌".

❖ وه لامی دووم:هی بهری باومرداره کانه، شو باومردارانی باومریان به پەرتووکه کانیخودا هیناو، که له تاسمانهوه له پێگهی ههزرهتی (جبریل)وه به سرووش(وهحی)، ناردوویهتی بۆ سههر یهغه مبهره کانی (دروودیخودایان له سههر بێت)، تاکو ناده میزاده بهرو پێگهی ههق و راستیی ناراسته بکهن، ههروهها دووری خهمنوه له پێگهی چهوت و ناراست.

ههلبهت، خۆدای گهوره، له گشت پەرتووکه کانیدا، نهخاسه له قورئاندا، باسی له هۆکاری دروستبوونی مرۆف کردوو! واته، بهیانی کردوو، که مرۆف بۆچی دروستکراوه و، نەرك و کاری لەسەر هەسارهێ زهوی چیه، ههروهها دهیب له دنیا چی بکات و چی نهکات؟

بەپىنى بەلگە قورئانىيەكان، دروستىبوونى مرۇف بۇ (۴) ھۆكار
دەگەرپىتەوۋە:

۱. بۇخوداپەرستى و عىبادەت:

گەررەترىن حىكمەتى دروستکردنى مرۇف لەم دىنپايە، برىتىيە
لەخوداپەرستى و عىبادەت. چونكە بۇ ئەو مەبەستە دروستكراو و لە
زەوى نىشتەجى كراو، تاكوخودا پەرستى و فەرمانەكانى جىبەجى
بكات.

خوای گەررە لەمبارەمەو لە سورەتى (الذاریات) دا، دەفەرموى: ﴿وَمَا

خَلَقْتُ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٨٨﴾

واتە: "ئىنگومان من پەرى و ئادەمىزادى دروست نەکردوۋە، تەنپا بۇ
ئەو نەبىت كە من پەرستى و فەرمانبەردارىم بن".

۲. بۇ ئەو مرۇف زەوى ئاۋەدان بكاتەوۋە:

حىكمەتلىكى دىكەى دروستکردنى مرۇف لەسەر ئەم ھەسارەيە،
برىتىيە لە ئاۋەدانكردنەو زەوى! واتە: ئەركى مرۇقلەم دىنپايە، تەنپا
لەخوداپەرستىدا چىر ناپىتەوۋە، بەلكو دەبى دىناش ئاۋەدان بكاتەوۋە و
بىتە مايدى خىر و خۇشى، ھەم بۇ خۇى، ھەمىش بۇھەموو بوۋنەوۋە
بەگشتى، بۇ بەدپەنپانى ئەم مەبەستەش، پىۋىستە لە كاروبارى ئەم
دىنپايەدا شارەزا بىت، تا بتوانى ئاۋەدانى بكاتەوۋە.

خوای گه وره له مباریه وه له سورتهی (هود) دا، ده فهرموی: ﴿هُوَ

أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ ﴿١١﴾

واته: "خودا، ئیوهی دروستکردوه له زهیداو کردوونی به ئاوه دانکه ره وه تییدا".

٣. بۆ تاقیکردنه وهی مرۆف، ئاخۆ خیر هه لده بژیڤرت یان شه ږ:

حیکمه تیکی دیکه لهو حیکه تانهی که مرۆف له پیناویدا دروستکراوه، بریتییه له تاقیکردنه وه، واته، له دنیا تاقی ده کریته وه، ئاخۆ خیر هه لده بژیڤرت یان شه ږ، راست هه لده بژیڤرت یان چهوت، باش هه لده بژیڤرت یان خراپ، فهرمانی خودا جیبه جی ده کات، یان فهرمانی شهیتان، له سه ر نه خووشی و ناخووشیه کانی ژیان سه بر و نارام ده گری، یان ناسو پاسی ده کات و نیعمه ته کانی خودا نادیده ده گرت!

خودای مه زن له مباریه وه له سورتهی (الملک) دا، ده فهرموی: ﴿تَبَرَّكَ

الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ

أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ ﴿٢﴾

واته: "گه وره مو باره ک و پیروژه، نهو زاتهی که هه موو بوونه وهرو جیهانی به دهسته، نهو زاتهی ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا ههیه، هه ر نهو خوی مردن و ژیا نی به دیه تنه وه، تا تاقیتان بکاته وه، ئاخۆ کرده ویکامه تانچا کترو په سه ندتره، هه ر نهویش زاتیکیا لادهسته به سه ر بیباوه پاندا، وه لیخو شبووه له ئیمانداران".

ههروهه له سورته (الإنسان)، ده فەرموی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ

نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾﴾

واته: "ئینگومان ئێمه ئینسانمان دروستکرد له تێکه لهیهک، له سه ره میکو ته یه کی به چووک و هیلکو که یهک، له کاتی که ده مانه ویت تاقی بکهینهوه، هه ر بۆیه ده زگای بیستن و بینیمان پێ به خشی".

ههروهه له سورته (آل عمران) دا، ده فەرموی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي

أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٨﴾﴾

واته: "سو ئند ییت، ئینگومان تاقی ده کړنه وه له مال و دارایی و گیانی خو تاندا، زیان له ساماندا ده که ن، خو تان دوو چاری ناخو شی و نازار ده بن، ههروهه سو ئند ییت، نازار تکی زو رله خاوه نانی که تیبی پیش خو تان و له مو شریک و هاویه شهانه ران ده بیستن، نه وان، نه وهنده بوختان و قسه ی نابه جیتان بو هه لده به ستن، وه ک نازار به رگو تان بکه ویت وایه، به لام نه گه ر خو را گر بن و پارێزکار بن و له خودا به ترسن، له سنوور ده رنه چن، به راستیی نه وه لو ئسته له کاره په سه ندو کړدوه پایه داره کانه".

هه مه دیس له سورته (البقرة) دا، ده فەرموی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ

الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٧٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ
صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْتَخُونَ ﴿١٧٧﴾ ﴿

واته: "سوتند به خوا، تاقیتان ده کهینهوه به همدنیک له ترس و برسیتی و که مبوونی مال و دارایی و خه لکی (که سوکارتان) و بهروبووم، جا مژده بده به خوراگران، نهوانه ی که دووچاری سهختیهک (موسیبهتیک) بوون، دهلین: نیمه هدر هی خوداین و هدر بۆلای نهویش ده گهرینهوه، نا نهوانه دروودو بهزهیی له لایهن پهروهر گاریانهوبه سریاندا دهبارئ و، نهوانه نهو کهسانه، که هیدایه تیان وهرگرتوه".

٤. بۆ نهووی مرؤف نازاد و سهر به ست بیټ:

حیکه تیکی دیکه لهو حیکه تانه ی که مرؤف لهو پیناوه دا خه لقکراوه، بۆ نهو به مرؤف نازاد و سهر به ست بیټ و نازاد بیټ له هه لېژاردنی هدر بیروباوهریک و نایدولۆژیا به ک که خۆی بییه ویت.

چونکه نه گهرخودا بیرو به ستایه، نهوا هه موو مرؤفه کانی دهکر به به ک دهست و تاقم و خاوین به ک بیروباوهر، به لام نه مه ی جیهیشتووه بۆ مرؤف، بۆ نهو ی خۆی نازاد بیټ له هه لېژاردنی هدر جوړه بیروباوهریک، که خۆی بییه ویت په پهری بکات!

خوای مه زن له مبارمه وه له سورمه تی (هود) دا، ده فدرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ ﴿١٨٠﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ

وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

واته: "خو نه گهر په روږد گارت بیوسستایه نه وه هه موو خه لکی ده کر به یه ک تاقم و کو مدل، به لام به رد و امیش نه و خه لکه جیاوازن له نیوانیه کتردا له نایین و بهرنامه و بوچووندا، مه گهر نه وهی به زه یی په روږد گارت گرتیتیه وه، هدر بو نه و مه به سته شو دا یکه وړه دروستی کردوون، واته، به شیویه که دروستی کردوون، بتوانن نازادی بیرو باوه پرو بوچوونیان هه بیت، نینجا پر ینگه پراستیان پی بلیت و بویان پروون بکاته وهو بریاری په روږد گاری تو ده رچوه و ته واو بووه، که: دوزه خ پر ده کم له گرووی په ریو خه لکی، نه وانه ی خو یان شایسته ی ناگر ده که ن".

هه ره وه هاخو دای مه زن له مبارمیه وه له سورته ی (الانسان) دا،

ده فدرموت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ﴿٢﴾

واته: "به پراستی نی مپر ینمو و ییمان کرد بو پر ینگه پراست، به نازادی ده توانیتیتیه که سایه تیه کی نیماندارو سوپاس گوزار، یان بیباوه پرو خودانه ناس".

هه مدیس له سورته ی (البقرة) دا، ده فدرموت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ

بَيَّنَّ الرُّشْدَ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ

اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٥٦﴾

واته: "به هیچ جوړیک زور کردن نییه له وهر گرتنی بیرو باوه پرو نیسلامدا، دینداری به زور نایت بکرت و دین به زور نادریت به سر

كەسدا، چونكە بەرپاستىيىپىيازى چاك و دروست؛ پروون و ناشكرا
بوو ۋە جىابۇتەۋە لە گومرپايى و سەر كەشى، جا ئەۋەى باۋەرى نەبىت
بە (تاغوت)، كە برىتتە لە ھەموو پىنگەو رېبازو ھىزو بەرنامە و لادان و
بىتەك. ھەرۋەھا باۋەرى دامەزراۋ بەھىنەت بەخودا، جا يىگومان ئەۋكەسە
دەستى گرتۋە بە بەھىزەتەن ھۆكارىر زگارىيەۋە، شوئەن دامەزراۋەتەن
بىروباۋەر كەۋتۋە، كە ھىچ پسان و ھەلۋەشانەنەۋەيەكى بۇ نىيە و
ھەمىشە پتەو و دامەزراۋە، خوداى گەۋرەش بىسەرۋ زانايە".

تۆبۈكۈي دەجىت؟

پرسىيارىنكى دىكەي گىرنگ، كە ھەمىشە مەۋقۇ بە خۇيەۋە
سەرقالكردوۋە و لە گىرئەكانىدا دەزىنگىتەۋە، ئەۋىيە كە دەلىت: دۋاي
مەردن، بۆ كۈي دەچم؟ چارەنۈوسم چى لى دىت، ناخۇ زىندۈۋ دەكرىتەۋە،
يان نا؟

بۆ ۋەلامى ئەم پرسىيارەش، ھەر لە دىر زەمانەۋە، مەۋقەكان بەسەر دۈۋ
بەرى دژ بە يەكدا دابەشۈۋەن.

بەرىيەك، كە بە بەرى يىباۋەران(مولحيدان) ناسراۋە، پىيى واىە،
نەخوداھەيە(پەنا بەخۋا)، نە پۇژى پەسەلان(ھەستەنەۋە) و ھەق و
حىساب و دۆزەخ و بەھەشتىش ھەن، چونكە بوۋنى مەۋق دەدەنە پال
سەروشت، واتە، پىيان واىە مەۋق بەرھەمى سەروشتە، كەۋاتە مەۋق ۋەك
گىيا واىە، كە ۋەك بوۋ(مەرد)، نىدى كۆتايى پىيى دىت و دەبىتە بەشەك لە
سەروشت و مەۋق و تا ئەبەد زىندۈۋ نەبىتەۋە!

عه قیدی بهر دی (بیباوهران)

خودای مهزن، له قورنانی پیروژدا، بهم شیویمه باس له بهر دی بیباوهران ده کات:

■ له سورمهی (الجاثیة) دا، ده فرموی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۱۱﴾. واته: "خوانه ناسان دمایوت: ژیاوته نیا نهم ژیا نی دنیا به به، ده مرین و دژین به نوره، هر رپوژگارو زه مانه کاریگرن تیا ماند او ده مان مرین و هیچی ترا! جا نه وانه و نه بیت له سهر بنچینه ی هیچ جوړه زانست و زانیاریه ک نه و بلین، به لکوته نیا پشت به گومان و دوو دلی ده به ستن."

● له سورمهی (المؤمنون) دا، ده فرموی: ﴿وَلَكِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِثْلَكُمْ ۝۳۱﴾. اَیْذِکُرْ اَنکُرْ اِنَا مِثْمُ وَکُنْتُمْ رُؤَاآءَ وَعَظَمْنَا اَنکُرْ تُخْرِجُوْنَ ۝۳۲ هَتَات هَتَات لِمَا تُوْعَدُوْنَ ۝۳۳ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝۳۷﴾.

واته: "جا نه گهر ملکه چ و فرمان به رداری به شهرنکی وه کو خوتان ببن، نه و به راستی یتیر یتو ه سارتمه ند و زهر مره ندن!! نایا هره شه تان لیده کات به و ی کاتیک بحرن و بینه و به خاک و یتسک، یتو زیندو ده کر نه و و له خاک دمرده یتیر نه و؟! دووړه و زوړ دووړه نه و هره شه به ی که لیتان ده کرت بیته دی وزیندو بکر نه و! ژیاوته نیا

ژیانی نهم دنیایه مانه و هیچی تر نییه، ده‌رین و ده‌مرین و نیمه زیندوو
ناکرینه‌وه!

● له سوره‌تی (الانعام) دا، ده‌فرموی: ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (۶۱) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ النَّيْسُ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ
وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (۶۲) ﴿فَدَخَسَ الَّذِينَ كَذَبُوا يُلْقَاءُ
اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْشَرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ
أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ (۶۳) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۶۴)

واته: "نه‌وانه و تیان: ژیان هر نهم ژیان‌هی دنیایه و هیچی تر نییه،
نیمه بو لپرس‌سینه‌وه زیندوو ناکرینه‌وه، جا نه‌گه‌ر کاتی‌ک نه‌وانه
ده‌بینیتله‌به‌رده‌م داد‌گای پر له دادی په‌رو‌ه‌رد‌گاریاندا وه‌ستیتراون، خودای
گه‌وره پیان ده‌فرمویت: نایا نه‌مه‌ی که بو‌تان پیشهاتووو ده‌بینن‌پراست
و هه‌قیقه‌ت نییه؟ به‌که‌ساسی و خه‌جاله‌تییه‌وه ده‌لین: به‌لپس‌وتند به
په‌رو‌ه‌رد‌گاران نه‌وه‌پراسته، نینجاخودا ده‌فرمویت: ماده‌م وایه، سزا و تالاو
بچیزن به‌هوی بی‌اوه‌ری و یاخی‌بو‌نتانه‌وه، به‌پراستی نه‌وانه‌ی که
باوه‌ریان به‌ناماده‌بوونی به‌رده‌م داد‌گایخودایی نه‌بوو، زهره‌ریان کردو خویان
دۆراند، کاتی‌کیش قیامت کتوپ‌په‌خه‌یان پیده‌گرت، ده‌لین: ناخ و داخ و
په‌شیمانی بو نه‌و پۆژ‌گاره‌ی به‌که‌مته‌رخه‌می و به‌په‌لایی و سه‌رکه‌شی
و تاوان بردمانه‌سه‌ر، له‌کاتی‌کدا، نه‌وانه هه‌موو تاوان و گونا‌هیان داوه
به‌کۆلیاندا، ناگادارین که چه‌نده خراپه، کۆل و باری وا، که هه‌لی

ده گرن، ژيانی دنيا جگه له ياری و گه مه و گالته يه کی کم نه یت، هیچی تر نییه، ینگومان مالی دوايي (بهه شتی بهرین)، چاکتره بو نه وانه ی که پارټزکاری و خوداناسی ده کمن، نایا نه وه بوچی عه قل و ژیریتان ناخه نه کار و ژیر نابین؟!

● له سوره تی (یس) دا، ده فهرموی: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۸) مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿۱۹﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۰﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا مِنْ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۖ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۲۲﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۲۳﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۴﴾ ﴿

واته: "یباوهران: به گومانه وه روو به نیمانداران ده لین: باشه، نه گهر قیامت و لپرسینه و پرسته، که ی نه و کاته دیت، نه گهر راست ده کهن؟! نه وانه ته نیا چاوهر پییه ک شریخه و دهنگینکی زور گه و ره ی سامناک نه یت، چاوهر پی هیچی تر ناکهن، که هه موویان ده پیچیتته وه و، کو تایی به ژیانیا ده هی یت، له کاتیکدا که سه رگرمی کاروباری دنیای خو یان، سه رگرمی کیشه و بهر به ره کانتی ناخه قن.

ئەوسا ئىتىز نە دەتوانن پاسباردەيەك بگەيەنن، نە دەتوانن بگەپىنەو بۆ ناو مال و منداليان، چونكە ھەموويان لەناوچوون، ھەموويان خامۇش بوون.

پاشان ھەر كە فوو دەكرىت بە (صور)دا، دەستبەجى خىرا ھەموويان لە گۆرەكانيان لە توتى خاكەو بەپەلە دىنە دەروە بۆ لای پەرورد گاريان، كەس ناتوانىت سەرىنچى بكات، يان خۆى بدزىتەو. بە سەرسامىيەكى زۆروە دىلىن: ئەى ھاوارا ئەو كى ئىمەى زىندوو كىردەو؟ كى ئىمەى لە شوئىرپاكشانمان لە گۆرەكانمان دەرھىنا؟ ئەوسا نىمانداران، يان فرىشتەكان، يان خوداى گەورە، خۆى دەفەرموت: ئانەمە بەلىنتى خوداى مېھربانە و پىغەمبەرانىشلە ھەولدانى ئەو رۆژ پراستيانكردووە.

لەومايەدا ھىچر وونادات، جگەلە دەنگىكى گەورەى كوتەپر نەيىت، جادەستبەجى ھەموويان لای ئىمە نامادەكراون.

ئىنجا ئەم جارە دەدرىت: ئەمرو بە ھىچ شىوئەك، سەم لە ھىچ كەسىك ناكرىت، خەلكىنە دلىيان كەتەنيا پاداشتى كارىك دەدرىتەو كە دەتانكرد.

● لە سورەتى (يونس)دا، دەفەرموت: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١٨) ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ﴾ (١٩) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٌ أَوْ هَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (٢٠) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنٌ

بِهِمْ ءَاثَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ فَتَسْعَجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ

الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

واته: "بیا ویران ده‌لین: کوا، کدی نهو به‌لینه‌دیته‌جی؟ که‌پرؤژی
قیامت به‌ریا ده‌یت؟ نه‌گەر نیوهر است ده‌کهن؟!

پێیان بلێ: منته‌نیا پیغه‌مبهرم، توانای نه‌وه‌شم به‌رده‌ست نییه، که
زه‌ره‌رنک، یان قازانجیک به‌خۆم بگه‌یه‌نم، مه‌گەر نه‌وه‌ی که
ویستی‌خودای له‌سه‌ر بیته، هه‌موو قومیک کاتی دیاری‌کراوی خۆی
هه‌یه‌ بۆ کۆتایی هاتنی، هه‌ر کاتیک نه‌و ساته‌ گه‌یشته، نه‌وا
نه‌تاوینک دوا‌ده‌که‌ون، نه‌ساتیکیش پیش ده‌که‌ون.

بلێ: هه‌وا‌لم به‌ه‌نی، باشه‌ نه‌گەر سزاو تۆ‌له‌ی‌خودا له‌شه‌و‌گاردا، یان له
رۆژ‌گاردایه‌خه‌ی پێگرتن، تا‌وانبارانه‌ته‌مای چین؟! ناخۆ بۆ‌چی په‌له
ده‌که‌ن؟!

دوا‌ی نه‌وه، نایا که قیامه‌ت‌رویداو به‌ریابوو، با‌وه‌ری پێ ده‌هینن؟!
نه‌وسا پێیان ده‌وتریت: نا نیستا با‌وه‌ری پێ ده‌هینن؟! خۆ به‌پراستی
کاتی خۆی به‌گالته‌ پێ‌که‌ردنه‌وه، په‌له‌تان ده‌کرد له‌ پیش هاتنی و با‌وه‌رتان
پێی نه‌بوو!

نه‌وسا به‌وانه‌ی که سته‌میان له‌ خۆیان‌که‌رد ده‌وتریت: ده‌ی به‌چێژن سزاو
نازاری نه‌ه‌پراوه، مه‌گەر پا‌دا‌شتان له‌به‌رامبه‌ری کارو‌کرده‌وه و
هه‌وله‌کانی خۆ‌تانه‌وه‌ نا‌درسته‌وه، که ده‌تان‌که‌رد؟!!

● له سورەتى (النحل) دا، دە فەرموئە: ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلٌ

السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

واتە: "سێفەت و ناوێشانى ناشیرین و نزم و خراپ شایستەى ئەوانەى بە
کە باوەڕ بە قیامەت ناکەن، خودای پەرۋەردگارێش خواوەنى هەموو
سێفاتی بەرزو بلندو پێرۆزەو ئەو زاتە هەر خۆیشى بەلادەست و دانایە".

● له سورەتى (النساء) دا، دە فەرموئە: ﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ

رِشَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ
قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٧٨﴾

واتە: "ئەوانەش کە مال و سامانیان بۆ ڕۆبامایى خەلکى دەبەخشن،
نە باوەڕ بە خدا دەهێنن، نە بە ڕۆژى دواى، ديارە کە شەیتان ئەوانیلە
خشتە بردوووە کردوونى بە هاوێلى خۆى، جا ئەوى شەیتان بکاتە هاوێل
و هاو دەمى خۆى، مەگەر خودا بزانی، چ ناپوخت و نالەبارێکى کردۆتە
هاوێلى خۆى".

● له سورەتى (التغابن) دا، دە فەرموئە: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّنْ يُعْثِقَ اٰقْلُ بَلٰى

وَرَبِّیْ لَنُبْعِثَنَّ ثُمَّ لَنَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَاٰلَکَ عَلٰی اللّٰهِ یَسِیْرٌ ﴿٧﴾

واتە: "ئەوانەى بێباوەڕ بوون، بە بۆچوونى خۆیان، وتیان: هەرگیز
زیندوو ناکرێنەوه، پێیان بێ: "وا نییە، سۆتند بە پەرۋەردگارم، بە ڕاستی
هەر زیندوو دەکرێنەوه، پاشان ناگادار دەکرێنەوه لە هەموو ئەو کارو
کردوانەى کە ئەنجامتان دەدا، ئەوەش بۆخودا زۆر ناسان و سادەیه".

■ له سورەتی (المؤمنون) دا، دەفەرموی: ﴿وَلِذَٰلِكَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنَنَّ ﴿٧٦﴾

واتە: "بە پراستی ئەوانەى باوەڕ بە قیامەت ناهێنن، وێڵ و لادەرن لە ڕینگە و ڕیبازی پراست".

■ ھەر لە سورەتی (المؤمنون) دا، خودای گەورە لەبارەى بیباوەرپانەو

دەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا

تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَوْنَا لَمَعْبُودُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَٰذَا مِن

قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

واتە: "ئەو زاتەشە، کە ژيان دەبەخشی و مردن پێش دەهێنێت، گۆرینی شەو و ڕۆژیش ھەر بەدەست ئەو، لە ڕووی تاریکی و ڕووناکی، کورتی و درێژی و ... ھتد. جا نایا ئێوەبۆچی عەقل بە کار ناهێنن و ژیریتان ناخەنە کار؟!

لە گەڵ ئەو ھەموو بەلگانەدا، ئەوانە ھەر وەکو خەلکی پێشین، قسە کۆنەکان دەلێن و ھودەلێن: باشە، ئەگەر مردین و بووینە خاک و خۆڵ و ئیسک، نایا ئێمە دووبارە زیندوو دەکرێنەو؟!

بەپراستی پێشتریش لەم جۆرە بەلێنانە، بە ئێمە و باب و باپیرانماندراو، ئەم قسەو بەلێنانە داستانی پێشینەکانە!"

• له سورتهی (النمل) دا، ده فەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتًا

لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿١﴾﴾

واتە: "ئینگومان ئەوانەى باوەڕ بە قیامەت ناهێنن، کاروکردەوه خراپە کانمان لەبەرچاو جوان کردوون، لەبەر ئەوه چاوی دلیان کوێژ بووه، خراپى کرداره کانیا نایینن".

عه قیددی بهرمی باوهرداران

هه لبت، عه قیددی بهرمی دووهم، که به بهرمی (باوهرداران) ناسراوه، تهواو پیچه وانهی عه قیددی بهرمی بیباوهردانه، چونکه نهم بهرمیه، باوهردیکی تهواو و پتهوی بهخودا و فریشتهکان و پهرتوکه ناسمانیهکان و پیغه مبهران و پوژی دواپی ههیه و، باوهردی وایه که نهم ژیان، تنیا قوناغیکه، مروث بۆ ماویهک تییدا دهمینتیهوه، نینجا بهرمو قوناغی بهرزخ دپروات، که قوناغی دواپی مردنه، نینجا قوناغی ههستانهوه (ههق و حیساب)، بهدوایدا دیت، نینجا قوناغی کوئیایی دیت، که بریتیه له دیاریکردنی چاره نووسی مروث، ناخۆ بهرمو بههشت دهچیت یان دۆزهخ! خوی مهزن له قورئانی پیروژدا، له چهندين شوین، باسی له بهرمی باوهرداران کردووه، که باوهردیان بهخودا و ههستانهوه و ههق و حیساب و دۆزهخ و بههشت ههیه.

بۆ نمونه، ههندی لهو نایه تانه دهخینه پروو:

■ له سورتهی (البقرة) دا، دهفرموی: ﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

واته: "پیغه مبهرو نیمانداران، باوهردیان ههیه بهوهی له لایهن پهروهردگاریانهوه هاتۆته خودارهوه، هه موویان باوهردیان ههیه بهخودا و فریشتهکانی و کتیهکانی و پیغه مبهرهکانی، دهلین هیچ جوژه

جياوازييه ك ناكهين له نيوان هيچ ييغه مبهريك له ييغه مبهره كانىخودادا،
له باوهردا.

ههروهها وتيان: گورپايدل و ملكهچين بو بهديهينه رمان، پهروهردگارا
ليخوشبونى تو مان دهويت و سهرنه نجام گه پرانوه هه ر بو لاي تويه.

● له سوره تي (النساء) دا، ده فهرموي: ﴿لَكِنَّ الرَّاٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِيْنَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا
عَظِيمًا﴾ (١٦٢)

واته: "به لام نهوانه يان كه له زانست و زانياريدارپوچوون، ههروهها
نيمانداران، له وانيش و له نيتميش، باوهر دهينن بهوى بو تورپهوانه كراوهو
بهوش پيش تورپهوانه كراوه، به تاييبت نهوانه ي كه به چاكي نويزه كانيان
به دروشمه كانوه نه نجام ددهن و زه كاتيش ددهن، باوهر پيشيان به خواو به
پوژى دوايي ههيه، نا نهوانه له نايندهيه كي نزيكدا پاداشتي گه وروه
بي سنووريان ددهينهوه".

● له سوره تي (البقرة) دا، ده فهرموي: ﴿يَتَّخِذُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (١٥٣) وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمُوتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ

وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ ﴿١٥٥﴾

واته: "ئەي ئەوانەي ئيمان و باوەڕتان هێناوە، داواي کۆمەک و یارمەتییلە خودا بکەن، بەهۆی ئارامگرتن و نوێژکردنەوە، دڵنیابن کەخودایاریاوهری خوڤگرو ئارامگرانه، جا هەرگیز بەو کەسانە مەلێن مردوون، کە لە پێخودادا دەکوژرێن و شەهید دەبن. نەخێر ئەوانە زیندوون، بەلام ئێوه هەست بە زیندوویەتی ئەوان ناکەن. سۆتێد بەخوا تاقیتان دەکەینەو بە کەمێک لە ترس و بیم و برسیتی و کەمبوونی مال و سامان و مردنی کەسوکارو تیاچوونی بەرو بوومی کشتوکال، جا مژدە بدە بەو کەسانەي خوڤگرو ئارامگرن، کە ئەوانەن هەر کاتێک تووشی بەلاو ناخۆشییەک دەبن، دەلێن: ئێمە مولکیخوداین و هەرچی هەمانە بەخششیخودایە، سەرئەنجامیش، گەرانهوهمان هەر تەنیا بۆ لای ئەو زاتەیه".

● لە سورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ﴿١٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ ﴿١٥﴾ ﴿١٣﴾

واته: "بەندەکانیخودای میهربان، ئەو کەسانەن، کە زۆر بە هێمنی و سەلاری بەسەر زەویدا دەپۆن، کاتیکیش نەفامان بە قسە و قسەلۆکی ناخۆش بەرەنگاریان دەبنەو، لە وەلامیاندا دەلێن: سەلاو، پرەشت

بەرزىخۇيان دەنوتىن. ئەوانەى كە شەوگارى بۇ پەروەردگارىيان بە سوزده و
 ۋەستان و نوژدەبەنەسەر. ئەوانەى كە دەلېن: پەروەردگارا، لەسزاي
 ناگرى دۆزەخ بەدوورمان بکە و پەنامان بەدە، چونكە سزاي نازارى لە
 كۆل نايىتەۋە و بەردەۋامە بۇ ئەۋكەسەيخودانەناس و ياخيە.

● لە سورەتى (النمل) دا، دەفەرموى: ﴿طَسَّ تِلْكَ ءَايَتُ الْقُرْءَانِ
 وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ ١ هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ ٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
 وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ ٣﴾

ۋاتە: "سەرنجى سەرەتاي سورەتى (البقرة) بەدە، ئەۋە ئايەتە كانى نەم
 قورناتەن و فەرمانى كىيىكى پىرۋزو ئاشكرا و پروۋنە.
 ھىدايەتبەخش و مژدەبەخشە بە ئيمانداران، لە ھەموو سەردەمىكدا.
 ئەوانەى كە نوژدەكانيان بە چاكى نەجامدەدەن و زەكات دەبەخشەن و
 باۋىرىكى بەتەن و دامەزراۋيان بە پۇژى قىامت ھەبە."

● لە سورەتى (العنكبوت) دا، دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ۝ ٧ وَوَعَدْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْنِهِ حَسَنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ٨ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝ ٩ يَبْعَادَىٰ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ
 أَرْضِي وَسِعَةً فَأُنَبِّئِي فَاعْبُدُونِ ۝ ١٠ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

﴿٧﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٨﴾

واته: "ئهوانه‌ی که نیمان و باوهریان هیناوه‌و کارو کرده‌و چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه، به‌راستی هه‌له و گونا‌هه‌کانیان ده‌سپینه‌وه و به‌چاکتر له‌وه‌ی که ده‌یان‌کرد پادا‌شتیان ده‌مین‌وه، ئیمه فرما‌نمانداوه به‌ ئاده‌میزاد، که چاکره‌فتار بیت له‌گه‌ل دایکو باو‌کید، خو نه‌گه‌ر زو‌ریان لی‌کردیت تا هاوه‌ل و هاوبه‌شم بو بریار بدیت! بی ئه‌وه‌ی زانست و زانیارت هه‌بیت ده‌رباره‌ی، ئه‌وه ملکه‌چیان مه‌به و به‌گو‌ئیان مه‌که، دل‌نیاش بن که گه‌پانه‌وه‌تان بو لای منه، نا ئه‌و کاته نا‌گادارتان ده‌که‌مه‌وه له‌و کرده‌وانه‌ی که نه‌نجام‌تان ده‌دا، جا ئه‌وانه‌ی که نیمان و باوهریان هیناوه و کار و کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه، ئه‌وه بی‌گومان ده‌یان‌خه‌ینه‌پری‌زی چاکه‌کارانه‌وه، ئه‌ی به‌نده‌یانیکم که باوهر‌تان هیناوه، بی‌گومان زه‌ویی من پان و فراوانه، که‌واته هه‌ر من په‌رستن.

هه‌موو که‌سیک ده‌بیت مردن به‌چیزیت، که‌ی، له‌ کو‌ی، به‌چی، خودا نه‌بیت، که‌س نایزانیت.

له‌و‌ودوا ته‌نیا بو لای ده‌بر‌نه‌وه، سو‌ئند به‌خودا، ئه‌و که‌سانه‌ی که باوهر‌یان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه، له‌ کو‌ش‌که به‌رزه‌کانی به‌ه‌شتدا نی‌شته‌جیان ده‌که‌ین، که پرو‌باره‌کانی‌په‌په‌رانه‌وه‌به‌ژیراندا دین و ده‌چن و تیایدا ده‌مین‌نه‌وه، نای چه‌ند چاکه‌پادا‌شتی چاکه‌کاران."

● له سوره‌تی (القمان) دا، ده‌فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ ٤ ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ٥ ﴿

واته: "نه‌وانه‌یکه نوږژه‌کانیان به چاکی نه‌نجام دده‌من، زه‌کاتیش له مال و سامانیان دهرده‌که‌ن، دلنیش دهن به‌هاتنه‌دیروژی قیامت، خو‌یانی بو ناماده ده‌که‌ن، نا نه‌وانه له‌سهر هیدایت و ری‌بازی په‌روهرد گاریان، نا نه‌وانه‌شن پرگار و سهر‌فراز".

● له سوره‌تی (الأحزاب) دا، ده‌فهرموی: ﴿وَيَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنْ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ ٤٧ ﴿

واته: "به‌رده‌وام مژده بده به نیمانداران، که له‌لایه‌نخوداوه ری‌زو قه‌درنکی زوریان همیه".

● له سوره‌تی (المعارج) دا، ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ ١٩ ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا﴾ ٢٠ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ ٢١ ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ ٢٢ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ ٢٣ ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ﴾ ٢٤ ﴿لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ ٢٥ ﴿وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّنَاتٍ مِنَ اللَّهِ﴾ ٢٦ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ ٢٧ ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ ٢٨ ﴿

واته: "به‌راستی نیسان به شپ‌زه‌یی و ته‌نگه‌تاوی دروستکراوه.

کاتیک ناخویشی تووش بوو، بیزارو دم به هاواره، کاتیکیش خیرو
 بهر که متی تووش بوو، دهستی دموقینیت و قهدهغه‌ی چاکه ده کات.
 تنیا نهو نوژ که رانه‌بن، نهوانه‌ی که له‌سەر نوژ که کانیاں به‌رده‌وامن.
 هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش، که به‌شیک‌ی دیاریکراو له سامانیاندا هه‌یه، بۆ
 جیهاد و تیکۆشان، وه بۆ هه‌زاری داواکارو بینه‌وای داوانه‌که‌ر، نه‌وانه‌ی
 که باوم‌پر‌است و ره‌وان ده‌هین به‌ پوژی پاداشت، نه‌و که‌سانه‌ی که دله
 له‌رزیاں هه‌یه له تۆله‌ی په‌روه‌رد گاریان. به‌راستی سزای په‌روه‌رد گاریان
 که‌س لێ نه‌مین نابیت.

● له سورته‌ی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموی: خَلَقَ يُصْرُوهُمْ^٤ يَوْمَ الْمَجْزُمِ لَوْ
 يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ بِبَنِيهِ^{١١} وَصَحْبَتِهِ^{١٢} وَأَخِيهِ^{١٣} وَفَصِيلَتِهِ^{١٤} الَّتِي تُتَوَبَعُ
 وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ^{١٥} كَلَّا إِنَّمَا الظَّنُّ^{١٦} نَزَاعَةٌ^{١٧} لِلشَّوَى^{١٨} تَدْعُوا
 مَنْ أَذْبَرَ وَتَوَلَّى^{١٩} وَجَمَعَ فَأَوْعَى^{٢٠} ● إِنَّ الْإِنْسَانَ الْإِنْسَانُ

واته: "چهند پیتیک له سه‌ره‌تای هه‌ندیک له سه‌وره‌ته‌کانی قورئاندا
 هاتوون، ژماره‌یان (١٤) پیته، نیوه‌ی کۆی پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بین، بۆ
 سه‌لماندنی (اعجاز) و مه‌زنی و گرنگی قورئان، که له توانای هه‌یج
 که‌سیندا نییه به‌و پیتانه‌ کتیبیک‌ی ئاوا بی و نه‌ دابنیت، به‌راوه‌یه‌ک، هه‌تا
 نه‌گه‌ر هه‌موو گرۆی ئاده‌میزاد و په‌ریۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ کۆبسه‌وه،
 بی‌گومان ناتوانن، هه‌روه‌ها چه‌نده‌ها نه‌ینی تریشی تیدا، زانا‌کان له
 هه‌ندیک‌ی دواون، بۆ هه‌ندیک‌یشیان وتویه‌نه: هه‌رخودا خۆی زانایه به
 نه‌ینی نه‌و پیتانه.

ئەو قورئانە كىتەپكە، ھېچ گومانىكى تېدا نىيە، كە لە لايەنخوداى پەرۋەردگارمۇ رەوانەكرارە بە جېراتىلدا، بۇ پېغەمبەر (ﷺ)، كە مایەبەيدایەت و سەرچاۋەى ھىدايەتە بۇخوداناسان و پارىزكاران، كە ئەوانەن فەرزەكان جېبەجى دەكەن و لە پرووى بيروباۋەرۋە كىردارو گۇفتارمۇ، خۇيان لە ھەرام دەپارىزن.

ئەوانەى باۋەر بە نەبىراۋەكان (غەيب) دەھىتن، ۋەك:خودا و فرىشتە و ئەوانەىخودا باسى كىردون و ئىمە نايانېنين، ھەرۋەھا نۇرژەكانيان بەچاكى نەنجام دەدەن و لەو پىزق و پۇزىيە ھەلەلەى پىتان بەخىشەون، دېبەخىش.

لە ھەمان كاتدا، ئەوانە باۋەر دەھىتن بەو پەيامەى كە بۇ تۆ نەى مەھمەد (ﷺ) دابەزىتراۋە و بەو پەيامانەش كە بۇ پېغەمبەرانىپىش تۆش دابەزىتراۋە (دروودىخودايان لەسەر يىت)، دۇنياش دەن كە پۇزى دۋاىي (قىامەت)، ھەربەرپا دەيىت.

ئەوانە لە سەر شارپىگەى ھىدايەتى پەرۋەردگارىانن و ھەر ئەوانىشن سەرفراز و سەركەوتوو، ئەمانە بنەما سەرەكەكانى نىمان و نىسلامن.

● لە سورەتى (التوبة) دا، دەفەرمى: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ

ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ

إِلَّا اللَّهَ ۖ﴾ (۱۸)

واته: "بهراستی که سینکمزگه و ته کانیه خودا ناوه دان ده کاته وه، که باوه پری به خودا و به پرۆژی دوابی هیناییت و نوێزه کانی به جی هیناییت و زه کاتی داییت و جگه له خودا، له کهس نه ترساییت".

● له سورهتی (الانعام) دا، ده فهرموێ: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢﴾﴾

واته: "ئهم قورئانه، کتییکی پرۆزه، دامان به زاندوه، نه وه ده سه له مینیت که کتیه کانی پیشوو پاستن، به تایبهت تهورات و ئینجیل، که نه وانیش له لایه نه خودا وه رهوانه کراون، ههروهها ناردوومانه، تا شاره دیرینه که (مه ککه ی پرۆزاو، هه موو دهووبه ری داچله کینیت و بانگیان بکات بو ئیسلام، که دانیشتوانی هه موو گوێ زهوی ده گرته وه، جا نه وانیه که باوه پرۆژی دوابی ده هینن، باوه پرۆزه قورئانیش ده هینن و له سه ره نوێزه کانیان به رد هومان و هه می شه له کاتی خویدا نه نجامی ده دهن و ده یارێزن".

نايا عەقل پىشتىگىرى رۆزى ھەستانەۋە دەكات؟

ئىستاكاتى ئەۋە ھاتوۋە، دۋاى ئەۋە تىروانىنى (باۋەرداران) و
(بىباۋەردان) مان خىستە روو، لە دەرۋەى بازىنى (ئىمان)، پرسىيارىك لە
خۇمان بىكەين: ناخۇ عەقل پىشتىگىرى رۆزى ھەستانەۋە دەكات يان نا؟
بۇ ۋەلامى ئەم پرسىيارەش، بەپىي ئەۋ بەلگە و دەلىلە عەقلىيانەى كە
لەبەر دەستمان ھەن، بە دىلىيايەۋە دەلىين بەلى، عەقل پىشتىگىرى رۆزى
ھەستانەۋە دەكات، لەبەر ئەم بەلگانەى خودارۋە:

۱. ھىچ دروستكراۋىك بى دروستكەر نىيە:

ھەر شتىك، دروستكرايىت، مسۆگەر دروستكەرنىكى ھەيە.
بۇيە ئەگەر ئەم پرسىيارە لە ھەر كەسىك بىكەين، تەنانت ئەگەر ئەۋ
كەسە كەم عەقل (دەبەنگ) ىش يىت، ۋە پىيى بلىين: نايا فرۆكە لەخۇرا
دروست بوۋە، يان دروستكراۋە، بە دىلىيايەۋە دەلىت: دروستكراۋە، چونكە
عەقل قىۋوللى ئەۋە ناكات، فرۆكە بەۋ رىكۈپىكىيە و بەۋ ھەموو بزوئەنەر
و بال و واير و پلاك و پارچە ناسن و برغۇ و تەختە و كورسى و
پەنجەرە و... تاد. بەيىچ دروستكەر، واتە، بە رىكەۋت (صدفە) دروست
بىيت!

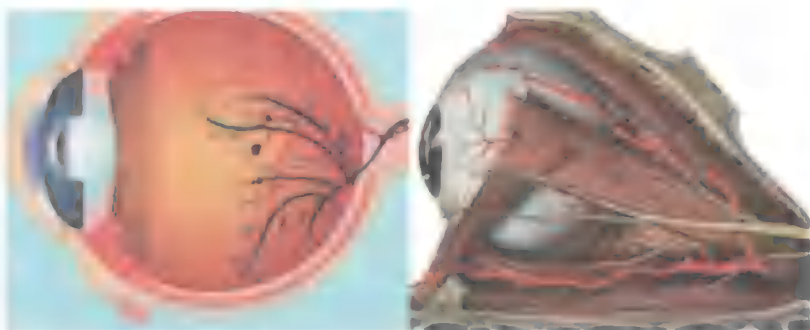
جا ئەگەر فرۆكەيەك، يان شەمەندەفەرنىك، يان ئۆتۆمبىلىكى بىچۈك
و... تاد. كە بە بەراۋرد بەم بوئەۋەرە مەزن و بەر فراۋانە، شتىكى زۇر كەم
و بىچۈكە، لەخۇرا دروست نەبوۋىيت، چ عەقلىكى ساخلەم و تەندروست

قبوولی نهوه دهکات کهوا نهم ههموو ئهستیره و کهکهشان و
ههسارهيه،ههروهها رپوژو ههيف به ناسمانهوه بهيچ رپاگر، ههمديس زهوی
و نهم چيا و شاخ و دهريا و زهريايانه و نهم گژوگيا و داروبارانه،
ههروههانههم گيانداره فره جوزانه لهخوړا و دروستبووبن و کهس
دروستينهکردبن؟

ههروهها خودی مرؤف، يهکيکه له سهرسورپهينهرترين نافرئندراوهکانی
نهم جيهانه پان و بهرينه، که جهستهکمی، له(مادده و رپوچ) پيکهاتوه،
سهردتا ماددهکان دروست دهبن، نينجا رپوچ دهکريت به بهريدا، نهمه
لهلايهک، لهلايهکی دیکهوه، نهگهر ئيمهی مرؤف، به وردی سهرنج بدهينه
لهشی خويمان وله يهکه يهکمی نهتدامهکانمان پاميين، سهرمما
سوردهمينيت، کهوا چوون ناوا به جوانترين و باشتري شيوه دروستکراون،
ههروهها ههر نهنداميکيش له نهندامهکانی لهشی مرؤف نهرك و
فرمانيك يان چهند نهرك و فرمانتيکیان ههيه،ههر کاميان، ناوا به
شيوهيهکيرپکوپيک و سيستماتيک،نهرك و فرمانهکانی خوئی جيبهجي
دهکات و بو ساتيکيش له کاری خوئی دواناکهويت و ناوهستيت؟!

ليړدها، ناتوانين باسی گشت نهندامانی جهسته بکهين، تهنيا به کورتي
نامازه به نهرك و فرمانی سي نهندامانی جهسته دهکهين و به نمونه
دههينينهوه.

۱. چاۋ: چاۋى مرۇف لە تۆپىكى خېرى بېچوك دەچىت و، دەكەۋىتە لاي پىشمەۋى سەر، ھەر چەند چاۋ لە قەبارەدا بېچوۋكە، بەلام يەككىنە لە گرنگىزىن و ھەستىارتىن ئەندامە كانى جەستەى مرۇف، چونكە جگە لە جوانى، پۇشنایى و پروناكىش بە مرۇف دىمەخشىت و بەھۆى چاۋمەيە، مرۇف نەم ھەموو دىمەنە جوانانە دەيىنى و، نەم ھەموو رەنگە فرە جۆر و قەشەنگانە لىكجىيادەكاتەۋە و، نەم ھەموو سىما و پوخسارانە دىناسىتەۋە، بۆيەش ھەمىشە جىنى سەرنج و لىكۆلىنەۋى توتۇرمان بوۋە.

ھەلبەت، چاۋيەككىنە لە مەزىنترىن نىعمەتەكانى خودا، كە بە مرۇفى بەخشىۋە، چونكە مرۇف بەيى چاۋ، تام و چىژ لە خۇشپىيەكانى دىنيا و مەناگرى، بەلكۈھەمىشە، تەنانت لە پۇژى پرووناك و خۇرەتاۋىشدا، ھەر لە شەۋەزمىگ و تارىكىدا بەسەر دىبات و لە گرنگىزىن ھەست

يېبەش دەيىت، كە ھەستى دىتن و يىننە، بەلام تا مروف چاۋەكانى خۇى لە دەست نەدات، پەى بىم راستىيە ھاشاھەلنەگرە نابات!
لە مبارەيەۋە، زانايان دىلن: چاۋى مروفخاۋەن توانايە كىيىجگار زۆرە، چونكە دەتوانى (۱۰) مىليۇن پىنگى ئاۋىتە كراۋ و تىكەلاۋ بىناستەۋە، ھەرۋەھا نەو شتانەى چاۋ دەيىننەست، لە ماۋەى (۲، ۰) چركەدا بۇ مىشك دىگوازىتەۋە.

ھەرۋەھا چاۋى مروف خاۋەنى (۱۰۷) مىليۇن خانەيە، كە ھەستىارن بە پرووناكى و پۇشنابى، (۷) مىليۇن لەو خانانە، بەرپرسن لەرەنگەكان، واتە، تەنيا پەنگەكان لە يەك جىادەكەنەۋە، (۱۰) مىليۇن خانەيدىكەش، تەنيا بەرپرسىارتىيان نەۋىيە، كە بتوانن لەشەو و تارىكىدا، شتەكان بىيىن.
بە تىكرا، مروف لە خولەكىدا (۱۷) جار و، لەكاترەمىركدا (۱، ۰۲۰) جار و، لە شەو و پۇژىكدا (۲۴، ۴۸۰) جار و لە مانگىكدا (۷۳۴، ۴۰۰) و لە سالىكدا (۸، ۸۱۲، ۸۰۰) مىليۇن جار، چاۋەكانى خۇى دەترۇكىننەت!

زانايان دىلن: چاۋ بە تەنيا، لە %۶۵ ى تواناي مىشك دەبات، لەكاتىكدا، بە ھەموو نەندامەكانى ترى لەشەۋە، لە %۳۵ ى تواناي مىشك دەبەن.

عەدەسەى چاۋى مروف، (۱۴۰۰۰) ماسولكەى پىۋەيە، بۇ نەۋى رىنە و پەنگى پەسەكان، بە جوانى و پىكوپىكى بىخاتە بەر دىدى ئىمە،

ھەر بۆيەش تا ئىستا نەتوانراۋە ھېچ غەدەسەيەكى كامىرا دروست بىكىت، كە خىزايىەكەى بىگاتە خىزايىەدەسەى چاۋ.

ھەروەھا چاۋى مەۋۇف، بۇ بىنىنى تەنەكان، دەتوانى تا (۳۶۰) پلە خۇى بسوۋپىنى، ھەمدىس زاناىان نەۋەىان پىشپراستىكىرەۋتەۋە، كەۋا ھەردوۋ چاۋەكان، ھەماھەنگىيەكى تەۋاۋىان پىكەۋە ھەيە، بۇ نەۋەنە: نەگەر يەكىكىان تەماشائى لايەكى كەرد، نەۋىترىشيان سەيىرى نەۋ لايە دەكات، نەك بە پىچەۋانەۋە.

بىلبىلەى چاۋى مەۋۇف، ھەلگىرى سىستىمىكى تايبەتە، كە لەپىنگەى دەمارەكانەۋە، بەرپىژەى (۱۳۰) مىليۇنرۋوناكى ۋەردەگىت. چاۋى مەۋۇف دەتوانىت (۱۲۵-۱۲۰) پەنگى جۇراۋجۇرى دىيارىكراۋ لەيەكتىرى جىابىكاتەۋە.

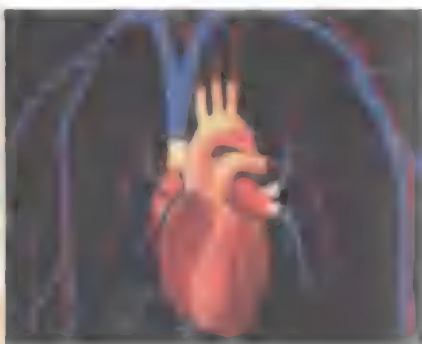
ھەروەھا بىرزانگ و پىلۋوى چاۋى مەۋۇف، چاۋ لە تەپوتۇز و شتى نامۇ و ترسناك و مەترسىدار دەپارىژن، ھەروەھا بىرزانگ سىبەربۇ چاۋ دروست دەكات و لە تىشكىپراستەۋخۇى خۇر دەپارىژىت و تىشكەكان دەشكىنىتەۋە، پىلۋوش ناھىلىت چاۋ تۈۋشى ۋىشكېۋنەۋە بىت.

پىكەھاتەكانى فرمىسكى شادى لەگەل فرمىسكى غەم جىاۋازن. لە فرمىسكەكانى مەۋۇفدا، جۇرە ماددەيەك ھەيە، كە دەتوانىتچەندىن جۇرە بەكتىرىا و فاپرۇس بىكۋىت.

چاۋەكان ھەردەم لەسەرخۇ جۈۋلە دەكەن، شەۋەش بۇ نەۋەيە ۋىنەى جوان و رۋون بىگۈازنەۋە بۇ مىشك.

نیستا کاتی نهومیه پهرسین. نایا ده کرتت نهه پارچه گوشته بچو وکه، له
خوړا و بڼ دروستکه، ناوا به وردی و دهقیقکار بکات و پرووناکی به
مرؤف ببه خشیت و پرمگه کان له یه ک جیابکاته و به دهیان نهرک و
فرمانی دیکه جیبه جی بکات، که چی هیچ دروستکراونکیشی نهیت و
به رینکهوت دروست بویت؟!

هه لبت، نه گهر مرؤف زیر و خاوهن بیرنکی روشن و تهن دروست
یت، په ی بهو راستیه دبات، که خالقنکی هدی، که (الله) به.
۲. دل: دلی مرؤف، به یه کتک له گرن گترین نه دمانی جهسته
هه زمار ده کرتت، چونکه مرؤفبو ساتنیکش ناتوانی به یی دلبریت، بویه
هه کاتی دلی مرؤف له کار کهوت، زیانیشی کوتایی دیت.
هه لبت، دلی مرؤف پره له نهیتی و شتی سه رسو په تهر، چونکه
دل بزونه ری زیانه و گرن گترین پینونی تهن دوستیه.

كىشى دىل (۲۵۰-۳۰۰) گرام، نەم پارچە گۆشتە، لە چەند ماسولكەيەك پىكھاتوو، كاريان پالنانى خوتنە بۇ بەشەكانى جەستە، واتە، بەردەوام ۴,۵ لىتر خوتن بە نىو جەستەدا ھاتوچۇيىدەكات ولەپتى خوتنە، ئۆكسجىن دەگەيەنئىتە سەرچەم خانەكانى لەش، خانەكان ئۆكسجىن وەردەگرن بۇ سووتاندن و دروستكردى خۇراكەكەي، گازى كاريون و پاشماو ژەھرايىەكانىش ھەر لەپتى خوتنەو دەرئەو بۇ دىل، نەويش پالى پتو دەنئىت بەرمو سىيەكان، تاكو خوتنەكە پاك بىيئەو و لەپتى ھەناسەدانەو، گازى كاريون بكرتتە دەرەوئى لەش.

تۆرى گواستەنەوئى خوتن بەنىو جەستەدا، واتە خوتنەر و بۆرييە خوتنەكانىدەكە، نەگەر لەدوايىەك ھەموويان بگەيەنرئىن بەيەكتر، نەوا درئىيەكەي دەگاتە سەد ھەزار كىلوئمەتر!

دىل بە تىنكرا، پوژانە (۱۰۰) ھەزار جار لىدەدات، بەوئىش سالانە (۳۶) مىليون جار لىدەدات. نەگەر تەمەنى كەسك (۷۱) سال بىت، نەو لە ماومەدا (۲,۵) مىليار جار لىدەدات.

دىلى مرؤف، خۇبەخۇ لىدانى كارەبايى تايبەت بە خۇي دروستدەكات، واتە بى گوندانە بەشەكانى دىكەي لەش، نەو كاري خۇي دەكات، ھەمو نەوئى پىويستى پىيەتى تەنيا ھەندىك ئۆكسجىنە.

ھەروەھا لەگەل نەوئى لەكاتى ئاسايى، لە ھەر خولەكىكدا، پىنج لىتر خوتن بە جەستەدا دەسوپئىتى، لەكاتى نەنجامدانى نەركى قورس لەلايەن خامنەكەيەو، دەتوانئىت نەو برە زياد بكات بۇ (۲۰) لىتر.

ھەروەھا ئەمەي لەبارەي دڵەوہ باسکرا، مشتیک بوو لە خەروارێک! نایا چ
 عەقڵیک قبوولی ئەوہ دەکات، ئەم پارچە گۆشتە، لە خۆرا دروست بوویت
 و ناوا بە سیستماتیک و ڕێکوپێک کاری خۆی بکات، بەی ئەوہی بۆ
 ساتیکیش لە کار بوستیت، تەنانەت لە کاتی خەوتنیشدا کاری خۆی
 دەکات! کەچی ھیچ بەدیهێنەرێکیشی نەیت و کەس دروستی نەکردیت و
 بە فەرمانی کەس کارەکانی خۆی نەکات؟!

۳. گەدە: گەدە بەشیکێ گرنگە لە کۆنەندامی ھەرس، لە سێ چینی
 جیاواز پێکھاتوو، کە بریتین لە: چینی ھەرەکی، چینی
 ماسوولکەیی، چینی ھەردانی لینجی.

ناوبراو، لە توورە کە دەچیت، بە بەشی خوارەوہی سورتێچکەوہ بەندە.
 نەرکی گەدە، بە شێوہیەکی گشتی، ھەرسکردنی خۆراکە بۆ شلە،
 دواتر دینیتریت بۆریخۆلەکان.

گەدە ھەرسى مىكانىكى نەىام دەدات، نەمەش بە گۆشىنى
 خۆراک، بەيارمەتى گىزبىونى ماسولکەکانى، وە لە کاتى نەم
 گۆشىنە، پزىتە زۆر بچووکەکانى دىوارى گەدە نەزىمەکان و ترشپک
 بەرھەمدەھىتن، ھەردوو دەردراوەکان بەيەکمەو کاردەکەن لە ھەلۆەشاندى
 خۆراک بۆ پارچەى زۆر بچووک، وە ترشەکەش زۆرەى نەو
 بەکترىيانە دەکوژىت، کە لەوانەيە لەگەل خۆراک قوت درابن. دواى
 چەند کاترەمىزىک، لە ھەرسى مىكانىكى و کىمىيى، کە بەسەر
 خۆراکدايىت، خۆراکە ماددە کە دەگۆرپىت بۆ تىکەلەيە کى خەست پى
 دەلین (کىمۆس).

ھەلبەت، نەرك و فەرمانى سەرەكى گەدە، برىتيە لە ھەرسکردنى
 خۆراک، نەم دەزگايە، خۆى لە خۆيدا لە گۆشت دروستکراوە،
 کەچىبەدرىزائى تەمەنىخۆى، ھەلدەستىت بە ھەرسکردنى ماددە
 خۆراکىيەکان، لەوانەش گۆشت و خۆراکە قورسەکان! بەيى نەويخۆى
 ھەرس بکات! سەير نەويە، نەم پارچە گۆشتە، دەتوانى بە دىيان سالى،
 نەرك و فەرمانەکانى خۆى چىبەجى دەکات، بەيىنەويى لە کار بکەوئىت.
 تۆ بلىنى نەم پارچە گۆشتە، لەخۆرا دروست بوويىت و نەم فەرمانە
 ھەستىار و گىزنگانە چىبەجى بکات، بەيى نەويى خالى و بەديھىنەرنكى
 ھەيىت؟!

ھەلبەت، نەمانە بۆ کەسانى ژىر و پۆشنبىر، ھەموو بەلگەن، لەسەر
 نەويى مەوۆ بەديھىنەرنكى زانا و دانا و بەتواناى ھەيە، کە (اللە)ە.

۲. بۇ چەسپاندىنى دادپەرورەردى خۇدا:

كاتى باۋەرمان بەۋە ھىنا كەخودايەك ھەيە، ئەم ھەموو بوۋنەۋەرى لە
نەبوۋنەۋە ھىناۋەتە بوۋنەۋە وزانا و بە ناگاشە بە ھەموو شىتېك، بە ھىز و
دەسەلاتىشە، بەسەر ھەموو شىتېكدا، ئىنجا پىرسىيارىكى دىكە دىتە ئاراۋە:
ناخۇ دىتېخۇدا ئەم ھەموو بوۋنەۋەرى بىتھروودە لەخۇرا دروستى كرديت و
ھىچ مىرازو مەبەستېكى نەبوۋىت لە ئاۋراندىدا؟

ئاياخودايەك، ھىندە زالەست و بالادەست بىت و دەسەلاتى بەسەر
ھەموو شىتېكدا بشكىت و ھىندە زانا و دانا و بە توانا بىت، مەعقۇلە ھىچ
مەبەستېكى لە بەدېھىنانى ئەم بوۋنەۋەردە نەبوۋىت؟

دىسان لىرەدا، ژىرەكان و ئىۋانەى بە ئاراستەيەكى راست بىر دەكەنەۋە،
دەكەنە ئەۋ راستىيە، كە ئەمە لە خۇدا ناۋەشىتەۋە، چونكە يەككە لە ناۋە
پىرۋزەكانىخۇدا، بىرىتيە لە (العدل)، بەلام ئەگەر ھەق و ھىساب و
پاداشت و سزا و دۆزەخ و بەھەشت نەبن، عدالەت و دادپەرورەرى
پەرورەدگار دەچىتە ژىر پىرسىيارەۋە، چونكە ھەموومان بە چاۋى سەر
دەبىنن: كەۋا چۆن و بە چ شىۋىيەكى درندانە، ملھورەكان و
ستەمكارەكان، خوتنى خەلك دەرېژن و كەشىش لە دىنا پىيان نالېت پىشتى
چاۋتان برۋىە!

بۇ نمونە، دىكتاتورىكى ۋەك ھىتلەر لە جەنگى دوۋەمى جىھاندا، بەبى
غال و غەرەز، بە دىيان مىليۇن كەسى كۈشت، بەلام لە كۆتايىدا يەك جار
كۆزرايەۋە، ئايا كۆزرائى ئەۋ ھەموو كەسە، يەكسانە بە كۆزرائى تاكە
كەسېك؟ ئايا چ عدەللىك ئەمە قىبۇل دەكات؟!

یان دیکتاتورێکی وهك سه ددام حسین، کاتی له چرکه ساتیکدا زیاتر له (۵۰۰۰) کوردی موسڵمانی له ههله بجه کیمیا باران و خهلتانی خوین کردن و کوشتنی! دواتر ته نیا یهك جار له سیداره درایه و گیانی دهرچوو و تهواو! نه گهر خودا پرۆژیک دانیهت بۆ داد گایکردنی ئهم سته مکاره، نایا کچی ههقی نهو (۵) ههزار کهسهی لی دهسه نیتهوه؟ نایا نه گهر چاوپۆشی له ستهم و تاوانهکانی ئهو سته مکاره بکری، ئهو کاته عه دالهت و داد په روهری خودا ناچیهت ژیر پرسیارهوه؟! له حالیکدا، خودای دلۆفان له چه ندين نایهتدا باس له داد په روهری خوی دهکات!

بۆ نموونه، له سورتهی (ابراهیم) دا، ده فهرمویت: (وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ لَٰكِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ مُنْهُمْ وَأَفَذْتُهُمْ هَوَاءً).

واته: "نه پێغه مبه (ﷺ)، واگومان مهبه که خودا بێ ناگایه لهو کارو کردو مهبه ی سته مکاران دهیکهن، بهراستی، خودا سزا که یان دوا دهخات بۆ پرۆژیک، که چاوه کانیان تیایدا نه بدهق دهن، جاری وایش ههبه ههر له دنیا دا سته مکاران پرسوا دهکات و تۆ له یان لیده سینیت.

به پهله و شپزه مهبه دین، سهریان بهرز کردۆتهوه و له ترس و سامناکی ئهو پرۆژه دا چاویان ناتروکی، دله پراوکیانهو دل و دهر و نیان بهتاله و ههچ حالی نین."

ههروهها له سورتهی (غافر)، ده فهرمویت: (الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ

لَذَى الْخَنَازِرِ كَظِيمٍ^٤ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ).

واته: "نه مړو همموو کس پاداشتی کارو کرده‌وی خوی ورده گړت، نه مړو هیچ جوړه ستم‌میک له کس ناکړت، به‌پراستی‌خودای گه‌وره به‌خیرایی لپرسینه‌وه‌کان نه‌نجام دهدات، چونکه همموو شتیک لای پروونه. نه‌ی پښه‌مېر (ﷺ)، بیانترسینه و ناگایان بکه له پوړه نریکه‌که، پوړی قیامت، کاتیک که دل‌ه‌کان ده‌گه‌نه گه‌روو، غه‌مگینی و په‌زاره و تنگانه دل و د‌ه‌روونی‌خودانه‌ناسان به‌ته‌واوی داگیر نه‌کات، هیچ دلسوز و پشتیوانیک بو ستم‌کاران نییه، کس تکاکار و غه‌مخوریان نییه، تا قس‌یه‌کی ره‌واجی هدیت و تکای لی و ره‌بگیرت.

نه‌خودایه هم‌میشه چاوه خیانه‌تکار و ناپاکه‌کان د‌ه‌ناسیت و د‌ه‌زانیت چی له دل و د‌ه‌روون و سینه‌کاندا ه‌شاردراوه".

هم‌میشه‌خودا د‌اوهری له‌سهر بن‌چینه‌ی حق و پراستی نه‌نجام دهدات، نه‌وانه‌ی جگه له‌و زاته هاواریان لی ده‌کن، هیچ ده‌سه‌لات و د‌اوهریه‌کیان له ده‌ست نایه‌ت، به‌پراستی ه‌رخودا خوی بیسهر و زانایه".

یان که‌سینک، له ژياندا ته‌نیا کاری چاک‌ی کردیت و که‌سیکی دیکه‌ش ته‌نیا کاری خراپ‌ی کردیت، که ه‌ردوویان مردن، وک یه‌ک یه‌کسان د‌ه‌بن له پاداشت و سزادا، نایا سزانه‌دانی خراپ‌کار و پاداشتنه‌کردنی چاکه‌کار، داد‌په‌روهری و داد‌گه‌ری خودای مه‌زن ناخاته ژیر پرسیاره‌وه؟!

خوای مه زن له چه ندین نایه تی قورنانی پیروژدا وهلامی هه موو نه
 پرسیارانه ده داته وه، لهوانه، له سورتهی (الانبیاء) دا ده فهرموئ: (وَنَضْعُ
 الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
 مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبِينَ).

واته: "ئیمه پئوهر و تهرارزوه کانی دادپهروهری له پوژی قیامه تدا
 دادنهیین، جا هیچ کهسیک به هیچ شیویهک سته می لی ناکریت،
 نه گهر به قهدهر تۆوه خهرته لهیهک، که زۆر بهجووک و ورده، کارنکی
 چاک یان خرابی نهجام داییت، دهیهئینه مهیدان، جا نهوهنده بهسه بو
 ئیمه، که ناوا به وردی حساب و لیپرسینه وه نهجام ده دهن."

● له سورتهی (الانعام) دا، ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ
 بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِیْهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
 وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِ فَأَوْقِدْ لِي
 يَهْمَنُنْ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي
 لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْفُرُونَ إِلَى الْكَافِرِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُصْرَفُونَ

﴿١١﴾ وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ

الْمَقْبُوحِينَ ﴿١٢﴾

واته: "موسا وتی: په روږد گارم ځوی چاک د هزائیت که کی له لایین نه ووه بهرنامه ی هیدایه تی هیناوه، سهره نجامیش به هشت بو کی دهیت، بهرپاستی ستمکاران سرفراز نابین. فیرعون سهرکه شانه وتی: نهی خه لکینه، من که سی تر شک نابه، که شایسته بیت به و هیخوداتان بیت جگه له څوم! نهی هامان، تو له گل خشتی سووړه و کراوم بو دروست بکه و قه لایه کی بهرزو پتهوم بو بینا بکه، به لکو پیایدا سهر بکهوم، تاخودایموسا بینم، هر چنده من بهرپاستی پروام وایه له ریزی دروژنه کاندایه! فیرعون و سهر یازان و دهست و پیوهندی به ناحق له سر زهوی (میسر) دا فیزیان کردو ځویان به گه وړه زانی و گومانیان وابوو که بو لای نیمه ناهیترنه ووه. سهره نجام نیمه ځوی و سهر یازان و دهست و پیوهندیمان پیچایه ووهو فریمان دانه ناو دهریاکوه، سهرنج بدو ته ماشا بکو بزانه: چوڼ بوو سهره نجامی ستمکاران، نیمه نه وانمان کر به چهند پیښه وایه ک، که بانگی خه لکی ده کن بو ناو ناگر، له روژی قیامه تیشدا سهرکه وتوو نابین.

هر له دنیا دا نه فریمان خسته شو تیان، له روژی قیامه تیشدا نه وانه زور یتسک تال و پوخسار ناشیرینن".

• له سورته (غافر) دا، ده فهرموی: ﴿فَوَقَّعْنَاهُ اللَّهُ سِجَّاتٍ مَا

مَكْرُواً وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿١٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

عُدُّوْا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿١٦﴾
وَإِذْ يَتَحَلَّجُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا إِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْقُوتُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿١٧﴾ قَالَ
الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿١٨﴾
وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿١٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٢١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٢﴾ ﴿

واته: "جاخودای گهوره، نهو نیمانداره ژیره‌ی پاراست له پیلانی خراب
و درپندانه‌یان، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ونیش سزایه‌کی زور سه‌ختیان تووش
بوو، ناگری دۆزه‌خه، به‌یانیان و نیواران، نیشانیان ده‌درت، یاخود پیاندا
ده‌جزئرت، له جیهانی به‌رزه‌خدا، پرۆژی قیامه‌تیش فه‌رمان ده‌درت:
ناده‌ی تاقم و ده‌سته‌ی فیرعه‌ون بخه‌نه ناو نیث و نازاری زور
ناخوشه‌وه. نهو کاته نیتر شه‌رو کیشه ده‌ست پیده‌که‌ن له‌ناو ناگری
دۆزه‌خدا، لاوازو چه‌وساوه‌کان، به‌ده‌سه‌لاتدارو لووت به‌رزه‌کان ده‌لین: خو
به‌راستی نیمه شونکه‌وته‌ی نیوه بووین، نایا نیوه ناتوانن توزنک سزای
ناگرمان له‌سه‌ر کم به‌که‌نه‌وه؟ له وه‌لامیاندالووت به‌رزه‌کان ده‌لین: نیمه
هه‌موومان له‌ناو ناگردا گیرمانخواردوه، بی‌گومانخودای گهوره داوهری

کردوو له نیتوان بهنده کانیدا و برپاره کانی برپاوهتهوه. ښینجا نهوانه ی که له ناو ناگری دۆزه خدان، به فریشته کانی کارگیر پی دۆزه خ دهلین: داوا له پهرورد گارتان بکن؛ تنها پوژنیک سزاو نازارمان له سهر کم بکاتهوه. نهوانیش له وهلامی داخوازیه که یاندا دهلین: باشه، مه گهر پیغه مبهره کانتان به بهلگهو نیشانه یروون و ناشکراوه، پهوانه نه کرابوون بۆتان؟ هدمروان به یه کدنگ دهلین: به لیراسته، ښینجا فریشته کان دهلین: دهی که واپوو، ههر داوا بکن و پیاړینه وه، بیگومان داخوازی و پارانه وهی کافران به هیچ ناچیت، تازه هیچ نرخنکی نیسهو گیرا نایت.

■ له سوره تی (الشوری) دا، ده فهرموی: ﴿وَرَنَّهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَاٰهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَلَا اِنَّ الْفٰلِغٰلِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٥٥﴾﴾

واته: "وه دميان بينی پيشانی دۆزه خ دهرن به ملکه چی و زه لیلی و داماوی به گوشه ی چاو، به دزیه وه دهرانن، وه نهوانه ی که باوهریان هیناوه دهلین: به پراستی زیانباره کان نهوانه، که خو یان و کهس و کاریان له پوژی هه ستانه وه دا له ده ستداوه، بیدارین، به پراستی ستمکاره کان له سزایه کی هه می شه ی دان".

■ له سورەتی (الزمر) دا، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ، لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (١٧)

واتە: "خۆ ئەگەر بەراستی نەوانەى کەستەمیان کردوو، خاوەنى هەر هەموو زەویى بن، نەوانەى تیشى لە گەل بیت، ئەو لە پوژى قیامەتدا هەر هەموو دەکەنە قوریانى خۆیان و هەموو دەبەخشن لە پێناو پرزگارى خۆیاندا، کاتیک کە دەینن سزاو نازارى دۆزەخ زۆرسەختە و لەلایەنخوداوە، سزاو نازار و ئەشکەنجەى وایان بو دەرە کەوت، کە هەرگیز بە تەمای نەبون".

■ له سورەتی (سبا) دا، دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ (٢١) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ ثَجْرَ مِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرَ الْإِيلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُمْ أَدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا

رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

واته: "نهوانه‌ی که ییباوهرن، ده‌لین: هرگیز باوهر بهم قورنانهو بهو کتیبانه‌ش ناکه‌مین، که پیش نه‌م ره‌وانه‌کراوه، خو نه‌گهر ده‌بینیه‌ ره‌وژی قیامه‌تدا، چوَن سته‌مکاران وه‌ستینراون له‌به‌رده‌م داد‌گای په‌روه‌رد‌گاریاندا، قسه‌ به‌یه‌کتری ده‌لین ویه‌کتری تاوانبار ده‌کهن. لاواز‌کراوه‌کان، به‌ زۆردارو ده‌سه‌لاتداره‌کان ده‌لین: نه‌گهر نیتو نه‌هونایه‌ نیتو باوهر‌دار ده‌بوین. ده‌سه‌لاتدارو زۆرداره‌کانیش به‌لاواز‌کراو ژیره‌سته‌کان ده‌لین: بۆچی نیتو‌په‌نگه‌ی هیدایه‌تمان لی‌به‌ستبوون و نه‌مانده‌هیشته‌ دوای نه‌وه‌ی که بۆتان هاتبوو بکه‌مون؟! نا، وا نییه، خۆتان تاوانبارو تاوانکارن. دووباره‌ لاواز‌کراو ژیره‌سته‌کان، به‌ زۆردارو ده‌سه‌لاتداره‌کان ده‌لین: نا، وانیه، به‌لکو به‌شو و پۆژ، پیلان و نه‌خشه‌تان داد‌منا بۆ نه‌وه‌ی فەرمانمان پی بکه‌من، تا‌کو باوهر‌مان به‌خودا نه‌بی و په‌پر‌ه‌وی له‌په‌بازه‌که‌ی نه‌که‌مین و شوین ره‌یه‌که‌ی نه‌که‌مین، هه‌روه‌ها هاو‌ل (شهریک)ی بۆ به‌ریار به‌دین، پاشان هه‌موان په‌شیمانی له‌ ده‌روونیاندا ده‌شارنه‌وه، به‌تاییه‌تی کاتیک، که نه‌و سزاو تۆله‌یان بین، که بۆیان نامادیه، نه‌وسا نیدی کۆت و زنجیرمان کرده‌ گهرده‌نی نه‌وانه‌ی که ییباوهر‌بوون، مه‌گهر پاداشتیان له‌بری کارو کردوه‌کانیان نییه؟! "

● له‌ سورته‌ی (البقرة)دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ

أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ
حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٧﴾

واته: "لهو کاته‌دا س‌زای‌پ‌ر‌و‌ژ‌ی د‌و‌ای د‌ه‌ب‌ی‌ن، نه‌وان‌ه‌ی که خ‌ه‌ل‌کی ش‌و‌ن‌ی‌ان که و‌ت‌ب‌و‌ن، خ‌و‌ی‌ان ب‌ه‌ری د‌ه‌ک‌ن و له ش‌و‌ن‌ک‌م‌و‌ت‌ه‌ک‌ان‌ی‌ان ح‌ا‌ش‌ا د‌ه‌ک‌ن، ب‌ه‌ت‌ای‌ب‌ت ک‌ات‌ی‌ک نه‌و س‌ز‌ا ت‌و‌ن‌د‌و‌ت‌ی‌ز‌ه د‌ه‌ب‌ی‌ن، ه‌م‌م‌و پ‌ه‌ی‌و‌ه‌ن‌د‌ی‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ب‌چ‌ر‌ی‌ت، که له ن‌ی‌و‌ان‌ی‌ان‌دا ه‌د‌ب‌و‌و و ه‌ی‌چ ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌و‌ی‌ا‌ن‌و‌ی‌ه‌ک‌ی‌ان ب‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌و‌ه ن‌ا‌م‌ی‌ن‌ی‌ت، که خ‌و‌ی‌ان‌ی پ‌ی‌ز‌گ‌ار ب‌ک‌ن. نه‌وان‌ه‌ی که ش‌و‌ن‌ک‌م‌و‌ت‌ه‌ ب‌و‌ن، د‌ه‌ل‌ی‌ن: خ‌و‌ز‌گ‌ه ن‌و‌ر‌ی‌ه‌ک‌م‌ان ب‌و ب‌ل‌و‌ای‌ه، ن‌ی‌م‌ه‌ش نا‌وا خ‌و‌م‌ان ب‌ه‌ری د‌ه‌ک‌رد ل‌ه‌وان، ه‌م‌ر‌و‌ه‌ک نه‌وان خ‌و‌ی‌ان ب‌ه‌ری ک‌رد له ن‌ی‌م‌ه، نا ب‌ه‌و ش‌ی‌و‌ی‌ه‌خ‌ود‌ا س‌ه‌ر‌ن‌ه‌ن‌ج‌ام‌ی ک‌ار‌و ک‌رد‌ه‌و‌ه‌ک‌ان‌ی‌ان ن‌ی‌ش‌ان د‌ه‌د‌ات و ب‌و‌ی‌ان د‌ه‌ک‌ات‌ه ناخ و ح‌ه‌س‌ر‌ت ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ی‌ان، ب‌ه‌پ‌اس‌ت‌ی‌ی نه‌وان‌ه ه‌ه‌ر‌گ‌ی‌ز له د‌و‌ز‌خ د‌ه‌ر‌نا‌چ‌ن".

● ه‌م‌ر له س‌ور‌ه‌ت‌ی (الب‌ق‌ر‌ه) دا، د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی: ﴿وَلَوْ رَىٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ

يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٨﴾

واته: "جا نه‌وان‌ه‌ی که س‌ت‌ه‌م‌ی‌ان ک‌رد‌و‌ه، گ‌ه‌ر د‌ی‌ان‌ز‌ان‌ی له ک‌ات‌ی‌ک‌دا که ب‌ه‌چ‌ا‌و‌ی خ‌و‌ی‌ان‌ر‌و‌ه‌ب‌ه‌پ‌ر‌و‌ی نه‌و س‌ز‌ای‌ه د‌ه‌ب‌ن‌ه‌و‌ه، که ب‌ه‌پ‌اس‌ت‌ی‌ی ب‌و‌ی‌ان د‌م‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌ت که ه‌ی‌ز‌و ت‌و‌ان‌ا‌و د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات، ه‌م‌ر ه‌م‌و‌و‌ی ب‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌خ‌ود‌ای‌ه و د‌ل‌ن‌یا د‌ه‌ب‌و‌ن که نه‌و‌خ‌ود‌ای‌ه س‌ز‌اک‌ه‌ی ز‌و‌ر ب‌ه ن‌از‌ار‌ه‌ب‌و س‌ت‌ه‌م‌ک‌ار‌ان".

● له س‌ور‌ه‌ت‌ی (الش‌ور‌ی) دا، د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی: ﴿وَرَىٰ الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ

يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَجٍ مِّنْ مَّيْمِلٍ ﴿١٩﴾

واته: "وه سته مکاره کان دهینی، کاتی سزایخودا دهینن، دهلین
نایار ینگه یه که هیه بگه پرینه وه بۆ دنیا"!

● له سوره تی (الزمر) دا، ده فهرموی: ﴿أَفَمَنْ يَنْفِي بِوَجْهِهِ سُوءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ (٢١)
واته: "جا نایا نهو که سهی به پرخسارو دهم و چاوی، بهر گری له
سزای سه ختیر پۆزی قیامت بکات، وه که نهوه وایه که نه ترسیت، نهوسا
بهو سته مکارانه دهوتریت: دهی بهچیزن سزای نهوهی که ده تانکرد".

● له سوره تی (الکھف) دا، ده فهرموی: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ
بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثُوا يَغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الْشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (٢٩)

واته: "ینگومان نیه دۆزه خیکمان ناماده کردوه بۆ سته مکاران، که
له هه موولایه که وه دهوریان ده دات و دیواری بلیسهی نابلوقهی داون، خۆ
نه گهر هاوار بکهن له نازارو تینویه تیدا، نهوه ناو ده درین به ناوینکی
گهرمی پیس و بۆن ناخۆش، که وه کو خلتهی کاتزایی تیاوه وایه،
نه وهندهش گهرمه، دهم و چاویان هه لده کوپوزنیت و ده برژینیت، نایکه
چه ندخودارد نه وهیه کی تال و ناخۆشه! چهنده جینگه و پر ینگه یه کی پر له
نازاره".

• له سورتهی (هود) دا، ده فهرموی: ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾

﴿۱۱۳﴾

واته: "ته کهن مه یلی دلتان له گهل نهماندها بیت، که سته میان کردوه و له خودا یاخیوون، چونکه نهو کاته ناگر ده تانسوتیتیت، که سیش جگه له خودا، پشتیوانتان نایت، له و هو دوایشیارمه تی نادرتن".

• له سورتهی (الانبیاء) دا، ده فهرموی: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِكَ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ ﴿۱۲﴾ ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿۱۳﴾ ﴿قَالُوا يَنْوَلِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ﴿۱۴﴾ ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ﴾ ﴿۱۵﴾ ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ﴾ ﴿۱۶﴾

واته: "چهندها شارو شارو چکه مان کاول کرد، که خه لکه کهی سته مکار بوون و به دواياندا گهلانی ترمان هیناوتته مهیدانه وه. جا کاتیک نهو خودانه ناسانه هستیان کردوه که توله و سزای نیتمه بهرو پرویان هاتوه و نزیکیه خیان بگرت، نهو ده سته جیپرایان کردوه لی و سهریان لی شیواوه. نهوسا به گالته پیکردنه وه، پینانوتراوه: پامه کهن و بگه پینه وه بو نهو راپواردنه و بو نهو مال و حاله ی که تیایدا دهریان،

بۆ ئەوێ پرس و پارتان پێبکرت و کارنکیان نیشیک چاوپرتان بکات ئەوسا بە دەم پراکردنەو، دەیانوت: هاوار بۆ ئێمە، بەراستی ئێمە ستمکار بووین. جا بەردوام هەر ئەو قسەیانە، هەتا هەموویانمان دروینە و خامۆش کرد. ئێمە ئاسمان و زەوی، هەرچیش لە ئێوانیاندا بە گالته (بیج مەبەست)، دروستمان نەکردووە.

● لە سورەتی (الأعراف) دا، دەفەرموێ: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾﴾

واتە: "و بەهەشتییەکانگازی دۆزەخییەکان دەکەن، ییگومان ئێمە ئەوێ کە پەرورەدگارمان بەلێنی پێداین، راست بوو، پێی گەشتین، جا ئایا ئێوێش، ئەوێ کە پەرورەدگارتان بەلێنی پێدان، راست بوو، پێی گەشتن؟ دەلێن بەلێ، پاشان جارچییەکی جاری دا لە ئێوانیاندا، کە نەفرینیخودا لەسەر ستمکاران ییت."

٣. هەموو شتیکی بە جووتخەلقراوە، ناییت ئەنیا دنیا تەن

ییت:

هەلبەت، هەموو شتیکی بە جووت خەلقراوە، وەک: (ژیان-مردن)، (شەو-پۆژ)، (خێر-شەپ)، (نێز-می)، (نیمان-کوفر)، (گەشبینی-پەشبینی)، (زەوی-ئاسمان)، (سارد-گەرم)، (پەش-سپی)، (خۆش-ناخۆش)، (کەم-کۆ) و (ترش-شیرین) و... هتاد.

همروه خودای مهزن له قورنانی پیروژدا، له سورمتی (الذاریات)،

ده فرموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ مَثْوٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۹)

واته: "له همموو شتیکی، نیمه جووتمان دروست کړدوه، له جیهانی ناده میزادو گیاندارو پروه ک و ینیگاندا، له همموو شتیکی ماددی و مه عنه ویدا، بو نه وی بیریکه نه وه و پهنلی و مریگری".

همروه ها له سورمتی (یس)، ده فرموی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ

كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۱)

واته: "پاکي و ینیګر دبی بو نه زاته ی هر همموو به دیه پتراه کانی به جووت دروست کړدوه له وی له زویدا د پرویت، له (خویان) یش، لهو شتانه ش، که نایزان له سهرده می عیلم و زانستارپوون بو ته وه، که همموو به دیه پتراهان، (ماددی و مه عنه وی)، جووتن".

همروه ها کاتی هزرمتی نوح (علیه السلام)، که شتییه کی دروست کړد، خودای مهزن سرووش (و هی) ی بو نارد و پی فرموی: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ مَكَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ﴾ (۷۷)

واته: "نینجا نیمه ش ناګادارمان کړد، که که شتییه که دروست بکه، له ژیر چاودیری و نیګای نیمه دا، جا هر کاتیک فرمانی نیمه درچوو،

تەنۈرەكە قواری کردو ئاوی لیدەرھات، ئەو لە ھەموو جۆرنەك، (جووتەك) (۱) سوار بکە، ھەرۈھا خاۋو خیزانت، جگە لەوانەى كە پیشتر بېرىرى غەرقبونیان لەسەر دراۋە، جا دەربارى ئەوانەى كە ستەمیان کردیواوھریان نەھینا، لیم مەپارێرەو، چونكە بە راستیى ئەوانە ھەموو نوكمراون لە زریانە كەدا".

ھەموو ئەم بەلگانەش، ئەو راستیە دەسلەپن كەوا ھەرەك چۆن دنیا ھەبە، دەبى قیامەتیش ھەبێت! بۆ ئەوى عدالەت و دادگەرىخودا بچەسپێت و بەرپا بپێت.

۴. بە پێى بەلگە زانستى و ئایینیەكان، ھەر شتیك سەرھەتای ھەبێت، كۆتایى ھەبە:

ھەلبەت، ھەر شتیكلە سەرھەتاۋە دروستكراپێت و ھاتبیتە بوونەو، رۆژنەك دیت لەناو دەچیت و كۆتایى پیدیت.

لەمبارەبەرەو، پروفیسۆرى ئەمرىكى (ئەندریا لىندى) و ھاوسەرەكەى (رىناتا كاۋش)، لە زانكۆى ستانفۆرد، لە بەشى زانستى فیزیا، جەخت لەسەر ئەو راستیە دەكەنەو و دەلێن: "جیھان لە فراوانبوون

(۲) مەبەست لە جووت، (نێرنەك و مینەك)، خودای مەزن، داۋای لە ھەزەرەتى موسا (علیہ السلام) کردو، كەوا لە ھەر گیانەمورنەك، نێرنەك و مینەك لە كەشتیەكەیدا بار بکات، چونكە داۋای ئەو تۆفانە، ئیدى ھىچ گیانەمورنەك لەسەر زەوى نامپێت، جگە لەو گیانەمورانە نەبێت، كە سواری كەشتیەكە دەبن، جا كە كەشتیەكە لەسەر چىاى جردى لەنگەرى گرت، دەگوترێت چىاى جردى دەكویتە باكوورى كوردستان، جارىكى دیکە ھەر نێرنەك و مینەك پێكەو و سەر لە نوێ زاۋزى بكەنەو و دووبارە ژيان لەسەر زەوى دەستپێكەنەو. (نورسەر)

رادهوه ستييت، واته، چيتر فراوان ناييت و له نايندهيه كي نزيكدا له ناو ده چيت!

ههروه ها ليكولهران ده لين: "تيوري تازه ناماژه بهوه دهكات كهوا: "وزهي شاراوه، يان تاريك، كه وزه به كهون دهبه خشييت، پهيتا پهيتا هيژي خوي له ده سته دات، تا واي لي ديت، كهون هه رهس دينيت و هه موو شتيك ده كه ويته تاريكيه وه."

خوداي مه زن، له باره ي كو تايي هاتني دنيا، له قورناني پيروزدا، له سورته ي (الانبيا)، ده فهرموي: "يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ (١٠٤)".

واته: "رؤزيك ديت، نيتمه ناسمان ده پيچينه وه، وه كو چون كتيبي كراوه داده خريت و ده پيچريته وه، ههروه ك چون له سه ره تا وه دروستمان كرد، وه ك نه وساي خوي لي ده كهينه وه (بو نه وي سهر له نوئ به شيويه كي تر دروستي بكهينه وه)، جا نه وه پهيمان و به ليتني نيتمه، ينگومان نيتمه نهو كاره نه نجام ده دين."

ههروه ها له سورته ي (الروم) دا، ده فهرموي: "اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (١١)".

واته: "هه ره خدا خوي دروستكراوان ده هيتته مهيدان و دواي وهك خويان ليده كاته وه، (سه ره تا هه ره نهو دروستي كرده وون و هه ره نهو يش، دواي مردن دووباره زيندوويان ده كاته وه)، سه ره نه نجاميش هه ره بو لاي نهو زاته ده بر نه وه."

۵- زیندووکردنه وه ناسانتړه له به دیهینان:

همیشه بهرې بیابوهران نهو پرسیاره یان وروژاندوه: ناخو که مړوځ
مرد، دوباره زیندوو ده کړته وه؟ به واتایه کی دیکه، نایاخودا ده توانی نه م
همه موو مړوځه زیندوو بکاته وه و چوڼ زیندووی ده کاته وه؟
هه لبت، هر که سیکی ژیر و خاوڼ بیر و پړوځن بیر بیت و که می که زر
بکاته وه، ده زانیت که دروست کړنه وهی شتیک، زور ناسانتړه له به دیهینانی
نهو شته له نه بونه وه.

نه گهر پرسیارنکی ساده ناراسته ی بیابوهران بکه یڼ و پینان بلین:
نایا بؤ کو مپانیایه کیدروست کړدنی موبایل، وه ک کو مپانیای (سامسونگ)
یان (نېل)، دروست کړدنی موبایل کثاسانتړه، یان چاک کړدنه وهی نهو
موبایله، کاتې له کار ده کویت؟

ینگومان، هر که سیکی که مې عه قلی هه یې و درو له گدل خو ی
نه کات و خو ی نه خه لیتنی و چمواشه نه کات، به دلنیا یی وه ده لیت:
چاک کړدنه وه کی زور ناسانتړه و له دروست کړدنی!

بویه خودای گه وړه له قورنانی پیروز، له سوره تی (الروم) دا، وه لای می نه م جوړه
که سانه ده داته وه و ده فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ
أَهْوَبُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

واته: "خودا زانیکه، به دیهینانی ده ستی کړدوه، له پاشان، دوا ی مردنی،
دوباره دروستی ده کاته وه، نه م دروست کړدنه وهی دوو م، لای خودا ناسانتړه و

چونکه خودای گهوره هیچی له دهست دمرناچیت، یان هر شتیک و هر دروستکراونک که زور سخت و گرنگ و گهوره به له بیرو هۆشتاندا، نهوسا نهوانه به سدرسامیهوه دهلین: دهی باشه، کی زیندوومان ده کاتهوه؟ بلن: نهو زاتهی که یه که مجار به دیهیتان، زور لای ناسانه زیندووتان بکاتهوه، نهوسا سدریان شوپرده که نهوه بۆ لات و سدر باده دهن و دهلین: نهوه کهی زیندوو ده کرینهوه؟ که میقامت بهرپا دهیت؟ پینان بلن: دورور نییهو لهوانه به بهم نزیکانه بهرپا بییت.

ديسان له سورتهی (یس)دا، ده فهرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝٧٧ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝٧٨ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝٧٩ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ۝٨٠ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝٨١ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ۝٨٢ فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿٨٣﴾

واته: "نایا ناده می نه یزانیه که نهومان له نوتفیه که دروستکردوه، که چیه کسر دهیته دوزمنیکی دیار، ده مه قالیکه رنکی ناشکرایه، نهو نهومان بۆ دینیتتهوه و به دیهیتانی خوی له بیرچوتهوه، نهو بی بر وایه، دهلی: کی نیسکه کان زیندوو ده کاتهوه؟ له کاتیکدا که رزبون؟ نهی

محمد مد (ﷺ)، بَلَى: نهو زاته، زیندویان ده کاتهوه، که له یه کم جاروه به دیهیتان و نهو به هموو دروستکراونک زاناو ناگایه. زاتی که له درهختی سهوز ناگری بۆ دروست کردوون، نیتر نیوه ناگری پی ده که نهوه، نایا زاتی که تاسمانه کان و زهویی به دیهیتاوه، ناتوانی و نه بیان دروست بکاتهوه؟ به لیده توانی و ههه نهو هیش دروستکهری زانایه. به پراستی کاریخودا نه مهیده، ههه کاتی بیهوی شتیک به دیهیتی، پی دهلی: بیه، ده سته جینهو شته دهیت. جا پاک و ییگهردی بۆ نهو خودایه، که مولکایه تی هموو شتیک به دهست نهوه و بۆ لای نهویش ده گهرننهوه". ههروهه له سورتهی (ق) دا، ده فهرموی: ﴿أَفَعِینَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِیدٍ﴾ (۱۵)

واته: "جا نایا نیمه له دروستکردنییه کم جاردا دهسته وستان بووین؟ تا نه توانین زیندووتان بکهینهوه؟! نه خیز وانیه، به لکو نهوان له گوماندان له دروستبوونهویه کی سهه له نوی".

■ له سورتهی (المؤمنون) دا ده فهرموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ

عَبَثًا وَأَنكُمُ إِلَهَاتِنَا لَا تَرْجَعُونَ﴾ (۱۷)

واته: "نایا گومانتان وادهبرد که به پراستی نیمه نیوه مان به پی مه بهست دروستکردووو نیوه بۆ لای نیمه ناهیترنهوه؟"

● له سورتهی (الجماعه) دا ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ

وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (۲۱)

واتە: "خوانەناسان دەیانوت: ژيان تەنیا ئەم ژيانى دنيایە، دەمرين و
دەژين بە نۆره، هەر پۆزگارو زەمانە کاریگەرن تياماندا و دەمان مەرتن
و هیچی تر! جا ئەوانە وەنەبێت لەسەر بنچینەى هیچ جۆرەزانست و
زانباریەك ئەوە بلین، بەلكو تەنها پشت بە گومان و دوودلی دەبەستن".

دەرهەنجام

دوای ئەوێ بەبەلگە (نەقلی) و (عەقلی) یەکان، تیشکمان خستە سەر بابەتی (ژیان و مردن و هەستانەوه) و، بە تێر و تەسەلی شەن و کەومان کرد، گەشتینە ئەم دەرهەنجامانەی خوارووه:

● هەموو بەلگە عەقلی و نەقلییەکان ئەو پراستییه دەسەلمێنن کە ئەم بوونەوهره خالقێکی هەیه، کە (الله) یە، چونکە گەواهیەدەری ئەو پراستییهن کە بە سیستیمی هێندە ورد و پێکۆپێک و پێکخوا و دروست کراون، هیچ عەقل و لۆژیکێکی تەندروست ناسەلمێنێ کە لەخۆرا دروست کرابن.

● خۆی مەزن، لە پێگەی پەرتوو کە ئاسمانییەکانی، لە نایەشیاندا (قورئانی پیرۆز)، ئاگادارمان دەکاتەوه کەوا (مرۆڤ) ی بێهۆوده دروست نەکردووه، بەلکو بۆ ئەوه دروستی کردووه، تاخودا پەرستی بکات! بۆیه ئەم دنیایەي کردۆته شوونی تاقیکردنەوه، تاکو لە پۆژی (قیامەت)، ئەنجامی تاقیکردنەوه کە یەرگرێتەوه، کەواتە ئەوێ لە دنیا چاندوومانه، لە قیامەت دەدوورینەوه!

■ خۆدای مەزن، خاوەنی هەموو سیفەتێکی بەرزو بالا یە، لەوانەش سیفەتی (العدل)، بۆیه شایانی ئەو زاتە نییه، کەوا بەبێ (مراقبە) و (محاسبە)، مرۆڤ لە دنیا پەها بکات، تاکو گەورەکان، بچروکەکان بچەموسێنەوه، بەهێزەکانیش، لاوازهکان لەناو بیهن و تەپرو وشک بپێکەوه بستووتێنن!

بەلکە ئەدالەتە ئۆزىنىڭ، ئەمە دەخۋازى، ھەقى سەمەنلىكراۋ لە سەمەكار
بەكەتەمۇ مافى چەمەسەنراۋ لە چەمەسەنرە سەنەتتەمۇ و پاداشتى چاكەكار
بەداتەمۇ تاۋنبارو تاۋانكارىشسزا بەدات.

بۇ ئەم مەبەستەش پىرىست دەكات كەمۇ پۇزى قىامەت ھەيىت، چۈنكە
بەيى ھەبۈنى ئەم پۇزە، مەھالە ئەم دادگەرىيە لە دىنيا يىتەدى.

• ئەگەر مەۋف فېل لە خۇي نەكات و خۇي ھەلنەخەلەتتىن، بايى
ئەم بەلگەي غەقلى و نەقلى لەبەر دەستىدا ھەيە، كە چاكە لە خراپەمۇ خىر
لە شەپرو پاست لە چەمەت وپاك لە پىس و جوان لە ناشىرىن جىبابكەتەمۇ.

■ دىنيا شەۋىتى ئەزمۇن و تاقىكردنەمۇ، بەلام تاقىكردنەمۇ دىنيا،
وەك تاقىكردنەمۇ قوتابخانە نىيە، تەنبا قوتابىيەكان بىگىرتەمۇ، بەلکە
ھەمۇ كەسكى عاقل و بالق، بەيى ھەللاۋىردن (استثناء)، تىايدا بەشدار
دەيىت و تاقى دەكرىتەمۇ، بەلام ئەنجامەكانى، لە دىنيا ھەلناگىرتەمۇ، بەلکە
لە پۇزى ھەستەنەمۇ (قىامەت)، پىرسىيە لەبارەي ئەم كارانەي لى
دەكرىت، كە لە دىنيا ئەنجامى داۋن، ئاخۇ لە دەرچۈۋەكانە، يان لە
دەرنەچۈۋەكانە، لە براۋەكانە، يان لە دۇراۋەكانە، لە دۆزەخىيەكانە يان لە
بەھەشتىيەكانە!

■ مەملەتتى نىۋان (مەۋف و شەيتان) و (ھەق و باطل) و (پاست و
چەمەت) و (چاكەمۇ خراپە) و (خىرو شەپ)، لەمۇ پۇزۈمۇ ھەبۈمۇ و دەستى
پىنكردۈمۇ كە بابەگەرەمان ئادەم (عليه السلام) ئافرىندەراۋە.

بۇيە ئەم مەملەتتىيە، تا پۇزى قىامەت ھەر دەمىتت و بەردەمۇم دەيىت،
جا كەسەك لەمۇ مەملەتتىيە سەردەكەۋىت، كە بەندەمەكى پاستەقىنەي خودا
يىتەنەيىتە بەندە شەيتانى پىس و نەگىرس!

سەرچاومكان

- قورئانى پيروز
- تەفسىرى ئاسان
- تەفسىرى پوختەى قورئان
- تەفسىرى رامان
- پوختەى سەحىحى موسلىم، نووسىنى پېشەوا زكى الدين عبد
العظيم بن عبد القوى المنذرى
- گۇفارى ھەيف
- ئەنتەرىئەت

نووسەر له چەند دیرکدا

- له سالی (۱۹۶۸)، له گوندی پیندرۆ، له بناری چیای بوتین، له دهفهری مزووری بالآ له دایک بووه.
- له سالی (۱۹۸۷)، خانەى مامۆستایانی له ههولێر تهواو کردووه.
- له سالی (۱۹۸۵)، دهستی به نووسینی ههلبهست کردووه و یهکهمین ههلبهستی خۆی له سالی (۱۹۸۷)، له گوڤاری (بهیان)دا بلأوکردۆتهوه.
- له سالی (۱۹۸۸)، دهستی به نووسین کردووه و، تا ئیستا به دهیان بابەتی فره جوړی له گوڤار و پوژنامهکانی کوردستاندا بلأوکردۆتهوه.
- یهکهمین پەرتووکی خۆی له سالی (۲۰۰۳) به چاپ گهیاندووه.
- تا ئیستا (۵۰) پەرتووکی چاپکراوی ههیه، له بوارهکانی پەرۆمردە و فێرکردن و ئایین و ئەدەب و فەرھەنگ و زمان و پۆشنییری گشتیدا.
- ئەندامی کارای سەندیکای پوژنامه‌نووسانی کوردستانه، لقی ههولێر.
- ئەندامی یه‌کێتی نووسەرانی کوردە، لقی ههولێر.

- وەك رېزگرتىڭ لە كار و بەرھەمەكانى نووسەر، نەم بەرپزانەى
خوارەو، رېژ و سوپاسيان پى بەخشيوە:
- ۱. سەرۆكى حكومەتى ھەرىمى كوردستان، بەرپژ(نېچىرقان بارزانى)،
سەى جار.
- ۲. جىڭرى سەرۆكى پەرلەمان، بەرپژ د. جەعفەر نىمىنكى.
- ۳. وەزىرى پەرورەدى پىشووتر، بەرپژ(د. عصمت خالد).
- ۴. وەزىرى پەرورەدى پىشووتر، بەرپژ(سەفەن دزەمى).
- ۵. وەزىرى پەرورەدى كابينەى نىستا، بەرپژ(د. پشتىوان صادق).
- ۶. سەرۆكى نەنجومەنى پارتىگای ھەولير، بەرپژ(د. عەلى رەشىد).

سوپاس و پېژانين

پر به دل، سوپاس و پېژانينى خوم ناراستهى نهو به پېژانه ده کم، که
هاریکار و یارمه تیدرم بوون، بۆ به چاپگه یانندنى نه م پرتووکه. خوا
خیریان بنووسیت و نمونه یان زؤر ییت.